

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI IPARJOGVÉDELMI HÍREK

Amerikai Egyesült Államok

A) Az USA kormánya elutasította a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság (International Trade Commission, ITC) egy döntését, amely kimondta, hogy az Apple bitorolta a versenytárs *Samsung* egy szabadalmát. Egyúttal a kormány hatályon kívül helyezett egy eladási tilalmat is.

Az ügy előzménye, hogy az ITC 2013. július 4-én úgy döntött, hogy az Apple bitorolja a *Samsung* egyik szabadalmát. Ezért elrendelte a bitorló készülékek engedély nélküli bevitelének a tilalmát, és az Apple-nek megtiltotta, hogy importálja és értékesítse a termékeket az Egyesült Államokba, illetve Államokban.

Az Obama-adminisztráció azonban 2013. augusztus 3-án megvétózta az ITC döntését. Az amerikai törvény szerint ugyanis az elnöknek értékelnie kell az ITC döntéseit, és azokat 60 napon belül vagy jóvá kell hagynia, vagy meg kell vétóznia. Egyébként igen ritka, hogy az elnök elutasítja az ITC ajánlásait.

Obama elnök kereskedelmi képviselője, *Michael Forman* kijelentette, hogy az elnök döntése nem tekinthető az ITC-elemzés kritikájának.

A kérdéses szabadalom huzal nélküli 3G technológiára, valamint többszöri szolgáltatások pontos és egyidejű átvitelére vonatkozik olyan technológiával, amelynek használata kielégíti az ipari szabványokat, vagyis a szabványoknak megfelelő fontos szabadalomnak (standard essential patent, SEP) minősül.

Az elnöki döntés elsősorban az iPhone 4, 3 és 3GS, valamint az iPad 3G és az iPad 2 3G készülékek eladására és importjára vonatkozott.

Forman a döntés kapcsán még megjegyezte, hogy figyelembe vették az amerikai gazdaság versenyképességének a hatását és a fogyasztók érdekeit is.

Az Apple szóvivője örömét fejezte ki afelett, hogy a kormány az innováció mellett állt ki ebben a fontos ügyben, mert a *Samsung* visszaélt a szabadalmi rendszerrel. A *Samsung* csalódottan mondta magát a döntés miatt, amely a legújabb a két vállalat közötti szabadalmi viták hosszú sorában.

B) A *Google* szabadalomkutató keresőmotorja értékes eszköz feltalálók és vállalatok számára: lehetővé teszi, hogy a felhasználók egyszerre több szabadalmi hivatal adattárában kutassanak megadott szabadalmakra, publikált szabadalmi bejelentésekre, sőt irodalmi adatokra is.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A keresőmotor korábban csak az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (USPTO) és az Európai Szabadalmi Hivatal anyagát tudta vizsgálni. A Google nemrég komoly bővülést jelentett be. Jelenleg a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO), továbbá Kanada, Kína és Németország szabadalmi hivatalának az anyaga is hozzáférhető.

A Google közlése szerint a felhasználók számos tényező, így a szabadalom száma, a feltaláló neve, a szabadalom osztályozása és a bejelentés napja alapján kutathatnak. A dokumentumok közvetlenül a megfelelő szabadalmi hivataltól származnak, és eredeti nyelven férhetők hozzá, de a Google Translate felhasználásával angol nyelvre is lefordíthatók.

C) Az USPTO 2014. január 1-jén csökkentett vagy törölt néhány hivatali illetéket. E változások közül a három legfontosabbat az alábbiakban ismertetjük.

- A szabadalmi bejelentések engedélyezési illetéke 1780 USD-ről 960 USD-re csökkent.
- A mintabejelentések engedélyezési illetéke 1020 USD-ről 560 USD-re csökkent.
- A szabadalmi bejelentések 300 USD publikálási díja, amely az engedélyezési illeték lerovásakor fizetendő, teljesen megszűnt.

Kisvállalatok számára az új, alacsonyabb engedélyezési illetékek 50%-a fizetendő.

D) Az Amerikai Egyesült Államokban egyre gyakoribbá válnak a védjegybitorlási perek a sörgyártók között. Az ilyen perek számának növekedése tükrözi a sörfőző ipar gyors növekedését. Az Egyesült Államokban jelenleg 2500-nál több sörfőző működik; ezzel szemben 30 évvel ezelőtt 89 volt a sörfőzők száma.

Legutóbb a Michiganben székelő *Brewery Vivant* küldött egy abbahagyásra és leállásra felszólító levelet a pennsylvaniai *Tired Hands Brewing Company*-nek (*Tired Hands*), hogy szüntesse meg a *FARMHAND* megjelölés használatát, mert erre lajstromozott védjegye van. Minthogy sörének elismert ez a neve, és költséges lenne új név adása, a *Tired Hands* egyelőre nem tett eleget a felszólításnak.

Ebben az évben egy brooklyni sörfőző kénytelen volt megváltoztatni a *Narwhal Brewery* nevét *Finback Brewery*-re, mert a *Sierra Nevada* nevű sörfőzde kifogásolta, hogy neve túlságosan hasonlít az ő *NARWHAL IMPERIAL STOUT* nevű sörének elnevezéséhez.

E) A *Microsoft*nak meg kell szüntetnie a *SKYDRIVE* név használatát, mert az angol *Sky Broadcasting Group* (*Sky*) beperelte védjegybitorlásért. A *Sky* azzal érvelt a bíróság előtt, hogy a *Microsoft* által használt *SKYDRIVE* név megtevesztően hasonlít az ő *SKY* védjegyéhez.

A *Microsoft* fellebbezhetett volna ez ellen a döntés ellen, azonban inkább azt az utat választotta, hogy megegyezéssel lezárja a védjegybitorlási ügyet. Az egyezés szerint a *Microsoft* nem fellebbez a bírói döntés ellen, és pénzügyi kártalanítást fizet, míg a *Sky* hozzájárul ahhoz, hogy a *Microsoft* továbbra is használhassa a *SKYDRIVE* nevet, amíg új nevet nem talál a régi helyett.

Egyébként nem ez az első eset, amikor a *Microsoft* hasonló helyzetbe került: a *Windows 8* rendszerben használt *METRO* megjelöléssel bitorolta a német *Metro AB* *METRO* védjegyét. A bitorlási per folytatása helyett a *Microsoft* itt is a megegyezést választotta.

F) A márkanév-tanácsadással foglalkozó *Interbrand* cég közzétette 2013. évi listáját a márkanévek értékéről. Ezt a listát az idén az *Apple* vezeti, vagyis kiütötte az első helyről a Coca-Colát, amely az előző 13 éven át listavezető volt.

Az első tíz helyen szerepel az *Apple* mellett még a *Google*, az *IBM* és a *Microsoft* is, azt bizonyítva, hogy a technológia- vagy tudásalapú vállalatok komoly értéket képviselnek.

Az *Interbrand* a százas lista meghatározásakor három szempontot vizsgált, amely hozzájárul a márkanév értékéhez: az üzleti teljesítményt, a fogyasztók választását befolyásoló szerepet és a vállalat jövedelmét.

2013-ban az első 100 márkanév értéke 1,5 billió USD-t tett ki, ami 8,4%-kal haladja meg az előző évi értéket.

G) A sanghaji *Zhinhén Network Technology* (*Zhinhén*) pert indított az *Apple* ellen arra hivatkozva, hogy annak hangfelismerő *Siri* technológiája bitorolja egy Kínában 2004-ben szabadalmaztatott hangfelismerő találmányát.

Ezzel szemben az *Apple* azt állította, hogy a hangnak konferenciák megtartására és üzenetküldésre való felhasználására szolgáló *Siri* rendszert csak 2007-ben fejlesztették ki.

A sanghaji bíróság egy előzetes tárgyalás után 2013. július 2-án tartott főtárgyalást, ahol a *Zhinhén* azt kérte a bíróságtól, hogy rendelje el a *Siri* rendszert tartalmazó termékek *Apple* általi gyártásának és árusításának megszüntetését. Úgy tűnt azonban, hogy kompenzáció fejében hajlandó megállapodni az *Apple*-lel. A bíróság még nem publikálta döntését.

A kínai céget képviselő egyik ügyvéd a következőket mondta az AFP hírügynökségnek: „Fő célunk jelenleg, hogy a bíróság érvényesítse bitorlási keresetünket. Nem zárjuk azonban ki a közvetítést vagy a kompenzációt, de ezeket csak a jövőben vesszük számításba.”

Ausztria

Az alább tárgyalt ügyben a Legfelsőbb Bíróságnak (Oberster Gerichtshof) azt kellett megállapítania, hogy egy szabadalmi leírásban kielégítő-e a kinyilvánítás.

Az alperes azt állította, hogy a vizsgálat tárgyát képező szabadalom nélkülözi az újdonságot, és ennek az állításának az alátámasztására egy korábbi elsőbbségű angol szabadalmi leírásra hivatkozott. Ezzel szemben a felperes azzal érvelt, hogy az angol szabadalmi leírás 4. igénypontjának tárgya nem valósítható meg a leírás adatai alapján, ezért az angol anterioritás nem tekinthető újdonságrontónak.

A Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy egy korábbi publikációnak milyen követelményeket kell kielégítenie ahhoz, hogy újdonságrontó legyen, vagyis hogy a korábbi elsőbbségű angol szabadalmi leírás kielégítette-e a kinyilvánítási követelményeket. A régebbi osztrák joggyakorlat szerint egy dokumentum csak akkor volt újdonságrontó, ha szakember könnyen le tudta vezetni belőle a lényeges találmányi gondolatot; a találmányi gondolatnak olyan világosan és érthetően kellett leírva lennie, hogy a szakember pusztán a dokumen-

tumban foglaltak alapján, egyéb források felhasználása nélkül képes legyen a találmányt megvalósítani.

A Legfelsőbb Bíróság részletesen elemezte a német és az európai joggyakorlatot, és arra az alapvető következtetésre jutott, hogy az osztrák nemzeti szabadalmi jogot az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) összhangban kell értelmezni azoknak a körülményeknek a meghatározása céljából, amelyek mellett egy szabadalmi leírásban kinyilvánított terméket az elsőbbség időpontjában újdonságrontónak lehet tekinteni, különös tekintettel arra, hogy az osztrák szabadalmi törvény 87a(1) cikke azonos tartalmú az ESZE 83. cikkével. Meg kellett állapítani, hogy az angol szabadalmi bejelentésben foglalt tájékoztatás lehetővé tette-e egy szakember számára, hogy megbízhatóan, ismételt és közvetlenül, a tőle elvárható általános tudás és készségek felhasználásával és a bejelentő által leírt megközelítést követve a műszaki tanítást megvalósítsa túlzott erőfeszítés vagy túl sok kezdeti hibás lépés nélkül. Az, hogy a szakember mit tekintett túl soknak, mindig az egyes ügyek körülményeitől, különösen a találmány műszaki területétől függött. Ezek a körülmények azt is befolyásolták, hogy a szakember milyen mértékű hibázást volt hajlandó elfogadni.

Benelux Védjegyhivatal

2013. október 1-jén lépett hatályba a Benelux államok 2010. évi, a Szellemi Tulajdonra Vonatkozó Egyezményét módosító Jegyzőkönyv, amely fontos változásokat vezetett be a felszólalási eljárásban.

Az új jegyzőkönyvnek megfelelően a felszólalás időtartamát a publikálás időpontjától kiindulva kell kiszámítani. Ennek megfelelően a korábbi védjegyjogok tulajdonosai egy Benelux védjegybejelentés/-lajstromozás vagy a Benelux államokat megjelölő nemzetközi lajstromozás ellen az említett védjegy publikálásának időpontját követő két hónapon belül nyújthatnak be felszólalást. Nemzetközi lajstromozások esetén a publikálás időpontja megegyezik a nemzetközi védjegyek WIPO-közlönyben való publikálásának időpontjával.

Ez az új rendelkezés véget vet a korábbi (különös) számítási módszernek, amely szerint a felszólalás időtartamának kezdő napja a publikálás napját követő hónap első napja volt.

A felszólalási eljárás hivatalos nyelve továbbra is a francia és a holland marad.

Brazília

A) A Cornell Egyetem (Cornell University) 2013. évi tanulmánya szerint innováció területén Brazília a 64. helyet foglalja el a világon, és a 7. helyet Latin-Amerika 17 országa között.

A jelentés szerint a tudományos közlemények száma Brazíliában a 2003. évi 15 000-ről 2012-ben 47 000-re emelkedett. Ez világszinten Brazília számára a 14. helyet biztosítja.

2012-ben a szabadalmi bejelentések száma Brazíliában meghaladta a 150 000-et; ezeknek a háromnegyedét külföldiek nyújtották be.

Egy brazil forrás (www.portaldaindustria.com.br) szerint javul a tudományos munka, és az innováció minden nap erősödik. Arra van szükség, hogy szélesítsék a szellemi tulajdon védelmének kultúráját, és ezt a tudományt üzletté alakítsák át.

B) A brazil *Gradiente* vállalat 2000-ben az internetet a mobiltelefonnal kívánta egyesíteni. Az így létrehozott „internet phone” nevet túl hosszúnak találták, és „iphone”-ra rövidítették. 2000. március 29-én a *Gradiente* kérelmet nyújtott be a Brazil Iparjogvédelmi Hivatalnál a G GRADIENTE IPHONE védjegy lajstromozása iránt. A hivatal a lajstromozási bizonylatot közel nyolc évvel később, 2008. január 1-jén adta ki. Így a *Gradiente* joga e védjegy használatára brazil területen 2018. február 1-ig érvényes.

Az *Apple* 2006. szeptember 25-én nyújtott be a Brazil Iparjogvédelmi Hivatalnál kérelmet az IPHONE védjegy lajstromozása iránt. Ezt a kérelmet a hivatal a *Gradiente* korábbi védjegyjoga alapján elutasította. Ezután az *Apple* megvonási kérelmet nyújtott be a *Gradiente* védjegye ellen arra hivatkozva, hogy a *Gradiente* elmulasztotta a védjegy használatát. Ezért a hivatal érvénytelenítette az elutasító végzést, így a bejelentésre vonatkozó végső döntés függőben van.

A brazil iparjogvédelmi törvény szerint egy védjegy megvonhatóvá válik egy törvényes védjeggyel rendelkező harmadik fél kérelmére, ha használatát Brazíliában a megvonási kérelem előtti öt éven belül nem kezdték el. Ezért a *Gradiente* lajstromozása 2013. január 1-jétől kezdve vált megtámadhatóvá. A *Gradiente* a G GRADIENTE IPHONE védjegyet 2012 decemberében kezdte Brazíliában használni. Így, ha bizonyítani tudja a védjegyhasználatnak ezt a kezdeti időpontját, ez garantálja védjegyének kizárólagos jogát Brazíliában.

Az *Apple* a Rio de Janeiro-i Szövetségi Bíróságnál nyújtotta be megvonási keresetét, de azt az *Apple* kérelmére a bíróság 2013. márciusban felfüggesztette, mert úgy tűnt, hogy a két vállalat együttlétezési megállapodást köt Brazíliában az IPHONE védjeggyel kapcsolatban.

Az IPHONE védjegyre vonatkozó jelenlegi helyzet alapvetően annak a következménye, hogy a Brazil Iparjogvédelmi Hivatal késve lajstromozta a *Gradiente* védjegyét. Jelenleg a hivatal három év alatt lajstromoz egy védjegykérelmet, ha nem merülnek fel adminisztratív akadályok. Mint említettük, a *Gradiente* védjegyét nyolc év elteltével lajstromozta, azt követően, hogy 2006-ban az *Apple* is benyújtott hasonló védjegy lajstromozására irányuló kérelmet.

Az *Apple* 2007 óta forgalmaz Brazíliában IPHONE védjeggyel ellátott termékeket. Valószínű, hogy meg fog egyezni a *Gradiente*ével, miként ez más országokban is történt, ahol az IPHONE védjegy lajstromozása korábban lajstromozott védjegy miatt akadályba ütközött.

C) A Brazil Iparjogvédelmi Hivatal közleménye szerint 2013 első felében a hivatalnál 91 000 védjegybejelentést nyújtottak be, ami 9%-kal meghaladja a 2012. év első felében benyújtott védjegybejelentések rekordot jelentő számát. Ennek megfelelően a 2013. évi védjegybejelentések száma nagy valószínűséggel új rekordot jelent.

D) A São Paulo-i Fellebbezési Bíróság a lajstromozott PAMPAS védjegyet érvénytelennek nyilvánította, mert a védjegy törvény 124. cikke alapján megállapította, hogy a benne foglalt „pampa” szó általánosan használt.

Dánia

Dánia bejelentette, hogy népszavazást tart annak eldöntéséről, hogy az ország csatlakozzon-e az Egységes Szabadalmi Bírósághoz (Unified Patent Court, UPC). Ezt akkor jelentették be, amikor Helle Thorning-Schmidt miniszterelnök nem kapott alkotmányos többséget a parlamentben a csatlakozás elfogadására. A Dán Néppárt és a Vörös-Zöld Szövetség jelezte, hogy nem támogatják az UPC-hez való csatlakozást, ami annyit jelent, hogy nem lesz elegendő szavazat a csatlakozási terveket jóváhagyó törvény elfogadásához.

Dánia az Európai Szabadalmi Egyezményhez sem csatlakozott annak a '70-es években történt létrehozása után, és 12 évet várt, amíg a csatlakozás mellett döntött.

Dél-Korea

A Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal (KIPO) nemrég bejelentette, hogy tervezi a védjegy- és mintavizsgálatok minőségének javítását, aminek célja, hogy segítse a vállalatok kereskedelmi erőfeszítéseit és fokozza versenyképességüket innovatív védjegyek és minták létrehozásával. Ennek az új tervnek a fő pontjai a következők.

– A hivatal azt tervezi, hogy könnyíti a védjegyek megkülönböztetőképességével kapcsolatos szigorú vizsgálati előírásokon, így a jövőben a vállalatok számára könnyebb lesz oltalmat szerezni az általuk használt védjegyekre. A hivatal könnyebben fogja elismerni a megszerzett megkülönböztetőképességet is.

– A hivatal lépéseket fog tenni annak érdekében, hogy meggátolja az utánzó védjegyek lajstromozását. Ennek megfelelően a hivatali elővizsgálók hivatalból meg fogják tagadni az olyan védjegyek lajstromozását, amelyek egy híres minta vagy védjegy utánzatai.

– Annak érdekében, hogy meggátolja védjegyek lajstromozását használat szándéka nélkül, de azzal a céllal, hogy harmadik felektől kártérítést vagy royaltyt kérjenek, a KIPO a védjegy törvény felülvizsgálatán dolgozik, hogy megakadályozza kártérítés követelését használatban nem levő védjegylajstromozások alapján.

– A bejelentők érdekében a KIPO olyan rendszert fog bevezetni, amely lehetővé teszi *letter of consent* elfogadását, úgyhogy hasonló védjegyek is lajstromozhatók lesznek, ha ehhez a korábbi tulajdonos hozzájárul.

– A bejelentők terheinek könnyítése érdekében szélesíteni fogják a módosítások körét az elővizsgálati eljárásban. A KIPO ki fogja javítani a nyilvánvaló nyomdai hibákat.

A hivatal reméli, hogy a fenti rendszabályok segítségével jelentősen javítani fogja a védjegy törvényt és az elővizsgálati irányelveket. Azt tervezi, hogy 2017-ig a világ leggyorsabb

vizsgálati rendszerét fogja alkalmazni, amennyiben a védjegyek vizsgálatának időtartamát három hónapra, a mintákét pedig öt hónapra fogja csökkenteni.

Egyesült Királyság

A) A digitális és internetalapú technológia egyre fejlődő világában a márkatulajdonosok kénytelenek szembenézni szellemi tulajdon-jogaik védelmének nehézségeivel. A hamisítás, a törvénytelen letöltés és a törvénytelen fájlmegosztás egyre súlyosabb problémákat okoz az internetforradalom miatt.

Ennek a növekvő problémának a leküzdése érdekében tett erőfeszítések eredményeként az Egyesült Királyságban új rendőregységet hoztak létre kifejezetten a szellemi tulajdon-jogok bitorlására vonatkozó bűnesetek kezelésére. 2013 szeptemberében született meg a Rendőrség Szellemi Tulajdoni Bűnesetekkel Foglalkozó Egysége (Police Intellectual Property Crime Unit, PIPCU) azzal a határozott feladattal, hogy küzdjön az illegális letöltések és a hamisított áruk eladása ellen. Az egységet London rendőrsége működteti, és erre a célra a kormány két éven keresztül 2,65 millió GBP támogatást biztosít az Egyesült Királyság Szellemi tulajdon-védelmi Hivatalán (United Kingdom Intellectual Property Office, UKIPO) keresztül.

A PIPCU azonnal eredményt ért el, amikor Birminghamben a detektívek letartóztattak két embert hamisított DVD-doboz készletekkel, amelyek becsült értéke 40 000 GBP volt.

London város rendőrségének vezetője, Adrian Leppard a különleges rendőregység felállításának magyarázataként a következőket mondta: „A bűnözés a szellemi tulajdonnal kapcsolatban gazdaságunknak évente már több száz millió fontba kerül, és munkahelyek ezreit veszélyezteti. Ha ellenőrizetlenül és szabadon hagyjuk ezt a területet, az elpusztíthatja legkreatívabb és legproduktívabb iparágaink egy részét. A PIPCU felállításával szándéknyilatkozatot teszünk és világos figyelmeztetést küldünk a szervezett bűnözésnek: az Egyesült Királyság ellenséges helyé vált azok számára, akik mások erőfeszítéseinek a hátán fővárosunkat bűnözők székhelyévé próbálják tenni.”

Ezeket az érzelmeket visszhangozta Lord Younger, a szellemi tulajdon-védelmi miniszter, amikor kijelentette: „A bűnözők folytonosan új utakat találnak a szellemi tulajdon-védelmi jogokkal való visszaélésre annak ellenére, hogy előreléptünk az ilyen vonatkozású bűnesetek leküzdésében. Ezek a bűnözők nemcsak az Egyesült Királyság gazdaságának ártanak, hanem komoly fenyegetést jelentenek a fogyasztók számára is. Intelligens, koordinált és hatékony erőfeszítés szükséges azok leküzdéséhez, akik mások kemény munkáját használják ki.”

Az internet egyre szélesebb körű használatával párhuzamosan nő a szellemi tulajdon-védelmi jogokkal visszaélő bűncselekmények száma is. Becslések szerint a törvénytelenül letöltött zene, filmek és szoftver globálisan évente 51 milliárd GBP kárt okoz, és az várható, hogy 2015-re ez a szám megháromszorozódik.

Mindezekből egyértelműen következik, hogy a PIPCU létrehozása jelentős lépésnek tekinthető a helyes irányba, amelynek követése minden országnak érdekében áll.

B) 2013. október 1-je óta az Egyesült Királyság Szabadalmi Megyei Bíróságát (UK Patents County Court) Szellemi Tulajdoni Vállalati Bíróságnak (Intellectual Property Enterprise Court, IPEC) nevezik. Az átkeresztelt bíróság a londoni Felsőbíróság (High Court, HC) Chancery részlegéhez (Chancery Division) tartozik.

A névváltozást az angol kormány azért vezette be, mert egyértelművé kívánta tenni, hogy ez a bíróság a szellemi tulajdon valamennyi fajtájában bírászkodhat, nem csupán szabadalmi ügyekben.

Az Egyesült Királyság szellemitulajdon-ügyi minisztere, Lord Younger kijelentette, hogy a változások újabb energiákat kölcsönöznek a bíróságnak. A névváltoztatás az utóbbi években a bíróságon végrehajtott számos reformot követett. Ilyen volt, hogy a költségtérítés felső határát 50 000 GBP-ben, és a tárgyalások időtartamát költségmegtakarítás céljából 1-2 napban határozták meg.

Az újdonságot örömmel üdvözölte az Angol Szabadalmi Ügyvivői Kamara (Chartered Institute of Patent Attorneys, CIPA) is, amelynek elnöke, Roger Burt kijelentette, hogy az IPEC különösen a kis- és közepes vállalatok számára teszi könnyebbé és olcsóbbá a szellemi tulajdoni vitákat a bíróságokon.

C) Az Egyesült Királyságban 2013. október 1-jétől kezdve az UKIPO védjegyügyekben gyorsított felszólalási eljárást vezetett be, amivel az a célja, hogy segítsen a vállalatoknak, különösen a kis- és közepes vállalatoknak felszólalások benyújtásában és korábbi jogaik megvédésében anélkül, hogy kedvüket szegnék a felszólalási eljárás gyakran előre nem látható költségei. A gyorsított eljárás ezen az eddigi gyakorlaton kíván változtatni.

A gyorsított eljárás a következőkben különbözik majd a szokásos eljárástól:

a) A szokásos felszólalási eljárások időtartama az UKIPO-nál átlagosan 12-18 hónap. A gyorsított eljárás ezt becslések szerint hat hónapra fogja lerövidíteni.

b) Csak azok az eljárások alkalmasak a gyorsított eljárásra, amelyeknél a védjegyek azonosak, vagy pedig fennáll az összetévesztés valószínűsége.

c) A gyorsított felszólalási eljárás illetéke 100 GBP lesz, vagyis fele a szokásos felszólalási eljárásénak. Az azonos védjegyeken vagy az összetévesztés valószínűségén alapuló rendes felszólalási eljárások illetéke is felére, vagyis 200 GBP-ről 100 GBP-re csökken, hogy meggátolják a felszólalókat az eljárás költségápolon való megválasztásában.

d) A gyorsított eljárás felszólalói csupán legfeljebb három korábbi lajstromozott védjegyre támaszkodhatnak, amelyek azonban nem lehetnek függő bejelentések vagy törlési eljárásnak alávetett lajstromozások.

e) Az UKIPO szándéka szerint a legtöbb gyorsított eljárásban nem lesz szükség meghallgatásra, vagyis a döntést általában csupán az iratok alapján hozzák meg. A felek kérésére azonban elrendelhetnek szóbeli meghallgatást, ha azt az elővizsgáló indokoltnak tartja.

f) Öt évnél régebbi védjegyek esetén a felszólalóknak bizonyítékaikat a felszólalási irattal együtt kell benyújtaniuk.

D) A Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal) az *Interflora British Unit (Interflora) v. Marks & Spencer plc* (M&S)-ügyben az Interflora javára döntött.

A vita 2008-ban indult a két fél között, amikor az M&S megvásárolta az Interflora több védjegykulcsszavát és mondatát a Google AdWords-ben. Ez azt jelentette, hogy aki az Interflorára kutatott a Google-on, olyan link megjelenését idézte elő, amely az M&S virág-szállító szolgálatát hirdette, és azokat a megrendeléseket, amelyek különben az Interflorához mentek volna, ténylegesen az M&S-hez irányította. Az Interflora ezért bitorlási pert indított az M&S ellen. Az ügy 2011-ben eljutott az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU), ahonnan döntésre visszautalták a Felsőbírósághoz.

Vita merült fel az Interflora által felhasználni kívánt tanúvallomásokkal kapcsolatban. Az Interflora ügyvédei ugyanis egy 100 000 fős merítésből kiválasztott tanúknak feltett kérdések alapján 13 olyan tanút találtak, akiknek a vallomására kívántak támaszkodni annak az állításnak az alátámasztására, hogy olyan szavaknak a használata, mint az „M&S flowers” (M&S virágai), félreértéshez vezethet egy olyan hirdetésben, amely szponzorált linkként jelenik meg egy Interflorára folytatott Google-kutatás után, mert annak alapján egy észszerűen figyelmes internetfelhasználó nem tudja megállapítani, hogy az M&S által ajánlott virág-szállító nem az Interflorától származik.

A Felsőbíróság engedélyezte az Interflorának, hogy ezt a bizonyítékát felhasználja azon az alapon, hogy az nem volt „csekély értékű vagy értéktelen”.

Az M&S a Felsőbíróság döntése ellen fellebbezett arra hivatkozva, hogy a Felsőbíróság bírója, Arnold bíró rosszul elemezte a kérelem jellegét és a bizonyíték mögötti nyers adatok minőségét, és végül túl hanyag próbát alkalmazott.

Lord Lewison és Lord Longmore, valamint Sir Robin Jacob bíró gondosan tanulmányozta azt a módot, ahogy az Interflora összeszedte a tanúvallomásokat, amelyeket fel kívánt használni, valamint az eredményül kapott bizonyítékok minőségét. Arra az eredményre jutottak, hogy egy bíró rendes körülmények között csak akkor fogadhat el ilyen jellegű bizonyítékot, ha 1. az valószínűleg valódi értékű, és 2. valószínű értéke indokolja a költségeket. Ezért Arnold bíró helytelenül járt el, amikor azt vizsgálta, hogy a bizonyíték „csekély értékű vagy értéktelen” volt-e. A Fellebbezési Bíróság megerősítette, hogy nem az volt a kérdés, vajon a bizonyítéknak van-e „némi” értéke, hanem az, hogy „valódi” értéke van-e, és ezt a kérdést minden esetben az adott tények alapján kell eldönteni.

Az ügy hasznos iránymutatással szolgál azok számára, akiknek egy ügy alátámasztására tanúkat kell azonosítaniuk és kiválasztaniuk egy jelentős számú csoportból.

E) 2013. október 4-én a Fellebbezési Bíróság helyt adott a *Nestlé* fellebbezésének a *Cadbury* kérelmével kapcsolatban, amellyel a bíbor (purple) színt kívánta védjegyként lajstromoztatni csokoládécsomagolásokon. Bár a Cadbury kérelme a bíbor szín egy sajátos árnyalatára (nevezetesen a Cadbury híres Pantone 2685C árnyalatára) vonatkozott, a bíróság

azt állapította meg, hogy a Cadbury által igényelt szín szóbeli leírása „túlságosan szubjektív és pontatlan volt, és nem volt eléggé világos és érthető ahhoz, hogy lajstromozható legyen”. Ennek megfelelően a Cadbury egyesült királyságbeli kérelme a bíbor szín védjegyként való lajstromozása iránt 2004. októberi elsőbbségével együtt meg fog szűnni, hacsak nem fellebbez a döntés ellen, és azt az Európai Unió Bírósága nem változtatja meg.

1993 óta az Európai Unióban a védjegy törvény úgy rendelkezik, hogy egy védjegy akkor lajstromozható, ha olyan jel, amely alkalmas grafikus ábrázolásra és arra, hogy egy vállalat áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse egy másiktól.

Egy évtizeddel később a CJEU-nak abban kellett döntenie, hogy egyetlen szín ki tudja-e elégíteni ezeket a követelményeket. 2003-ban a *Libertel Groep BV v. Benelux-Merkenbureau* ügyben, amely a narancsszínnek telekommunikációs szolgáltatások vonatkozásában védjegyként való lajstromozására vonatkozott, a CJEU megállapította, hogy egyetlen szín lajstromozható védjegyként önmagában, feltéve, hogy világos, pontos, független, könnyen hozzáférhető, intelligens, tartós és tárgyilagos módon grafikusán ábrázolható.

Ebben az ügyben a CJEU megállapította, hogy a „tárgyilagosság” (objectivity) követelményét ki lehet elégíteni, ha a színt egy nemzetközileg elismert színazonosító kódra, például a Pantone összehasonlító rendszer kódjára való hivatkozással írják le. Azóta egy sajátos Pantone-kód azonosítását fontos követelménynek tekintik a legtöbb színvédjegy-bejelentés esetén az Európai Unióban (valamint egyéb államokban, ideértve Ausztráliát is).

Miként azonban az újabb Cadbury-eset mutatja, az Egyesült Királyságban egy sajátos Pantone-kód azonosítása nem mindig elegendő egy színvédjegy lajstromozásához megkívánt sajátos követelmények kielégítéséhez.

A Cadbury 2004-ben kérte a bíbor szín védjegyként való lajstromozását csokoládéra az 1994. évi angol védjegy törvény alapján (amely a fentebb körvonalazott európai törvény általános lajstromozási követelményeit fogadja el). A Cadbury-csokoládéra nézve megkülönböztetőként igényelt bíbor színárnyalat az egész világon azonos, mégpedig a Pantone 2685C.

Az Egyesült Királyságban azonban a Cadbury bejelentését a megfelelő nemzetközi bejelentéseitől (ideértve az ausztráliai bejelentéseket is) kissé eltérően szövegezte meg, mert a bíbor színt a következő módon írta le:

„A bejelentési kérelemben bemutatott bíbor szín (Pantone 2685C) az áruk csomagolásának teljes látható felületén alkalmazva vagy a teljes látható felületen túlsúlyban levő (predominant) színeként alkalmazva, ahol az áru csokoládé (ideértve az iható csokoládét is) a 30. áruosztályban”. Ezt a Nestlé kifogásolta.

A fellebbezés alkalmával a bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy a Cadbury bejelentése nélkülözötte-e a kellő meghatározást annak következtében, hogy a „túlsúlyban levő” kifejezést használta a védjegy leírásában.

A Nestlé előadta, hogy a „túlsúlyban levő” kifejezés a legerősebb vagy főszínre utal, ami szükségszerűen azt jelenti, hogy egy másik szín (vagy színek) is felhasználásra kerül(nek).

A Nestlé nézete szerint annak meghatározása, hogy a bíbor a túlsúlyban levő szín-e, elkerülhetetlenül a további színek fogyasztóra gyakorolt hatásának szubjektív megítélését kívánja, és ilyen vonatkozásban többszörös értelmezés lehetséges. Ennek megfelelően a Nestlé azzal érvelt, hogy a Cadbury bejelentése túl határozatlan és szubjektív egyetlen jel megalapozásához (amit a törvény kíván), amely alkalmas lajstromozásra. A Fellebbezési Bíróság ezzel egyetértett.

Tanácsának bírái kétségüket fejezték ki a Cadbury védjegybejelentésében használt, „túlsúlyban levő” kifejezéssel kapcsolatban, mert annak használata „megnyitja a kaput számos különböző vizuális alaknak más színekre való burkolt utalás eredményeként”. A bírók azt is kifejtették, hogy a leírást elfogadhatóbbnak találták volna, ha az így hangzana: „a látható felület több mint 50%-án alkalmazva”. A kifogásolt kifejezést tehát túlságosan szubjektívnek és pontatlannak, ezért lajstromozáshoz nem elég világosnak és érthetőnek találták.

A Fellebbezési Bíróság elismerte, hogy a döntés hatással lehet az egyesült királyságbeli meglevő védjegyekre, amelyek használják a leírásban a „túlsúlyban levő szín” kifejezést, mert ezek a védjegyek jelenleg „potenciálisan sebezhetők és megvonhatók”.

Itt jegyezzük meg, hogy a Cadbury-döntésnek komoly hatása lehet az angol joggyakorlatot követő ausztrál védjegygyakorlatra, ahol az 1995. évi védjegy törvény hatálybalépése óta 268 lajstromozott színvédjegy, 43 lajstromozott hangvédjegy és 1 lajstromozott illatvédjegy van hatályban, eltekintve a jelentős számú függő védjegybejelentéstől. E védjegyek közül számos használja a „túlsúlyban levő szín” kifejezést a védjegy leírásában.

A „túlsúlyban levő” kifejezés jelentése ilyen összefüggésben már jogi megfontolás tárgyát képezte Ausztráliában, anélkül azonban, hogy kérdésesnek találták volna. 2006-ban a *Woolworths v. BP plc* (BP)-ügyben a Teljes Szövetségi Bíróságnak (Full Federal Court) kellett megvizsgálnia a BP zöld színre vonatkozó védjegybejelentését „túlsúlyban levő színként alkalmazva épületek, üzemanyag-töltő állomások és jelzőtáblák felületein”. A védjegybejelentést a bíróság azért utasította el, mert a BP elmulasztotta bizonyítani, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyeket az elsőbbség napján már olyan mértékben használta, hogy ezáltal azok megkülönböztetőképesre tettek volna szert a BP áruival és szolgáltatásaival kapcsolatban.

A Cadbury-eset arra figyelmezteti a védjegybejelentések kidolgozóit, hogy különös figyelemre van szükség különleges, így szín-, alak-, hang- és illatvédjegyek kidolgozásakor.

Egységes Szabadalmi Bíróság

Ausztria 2013. augusztus 9-én legelőször ratifikálta az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményt.

Dánia 2014. május 25-én fog népszavazást tartani az UPC-re vonatkozó egyezmény ratifikálásáról.

A francia szenátus 2013. október 23-án olyan törvényt fogadott el, amely felhatalmazást ad az UPC-egyezmény ratifikálására. Így valószínűleg Franciaország lesz az első a három ország közül, amelyek ratifikálása kötelező feltétele az egyezmény hatálybalépésének.

Az Egyesült Királyság általi ratifikálás az eddigi tájékoztatások szerint nem várható 2015 előtt. Ezért valószínűtlennek tűnik, hogy az egyezmény eredetileg 2014-re becsült hatálybalépése megvalósul, és az inkább 2015 második felében vagy akár 2016-ban várható.

Itt említjük meg, hogy az Előkészítő Bizottság 2013. október 1-jén befejezte az UPC eljárási szabályaira vonatkozó tervezet elkészítését. A végleges szöveget a ratifikálási eljárás befejezése előtt kell elkészíteni.

Az Előkészítő Bizottság arról is folytat tárgyalásokat, hogy mekkora legyen az egységes szabadalom után fizetendő megújítási illeték.

Ismeretes, hogy a 27 európai uniós tagállam közül huszonnégy írta alá mindkét egyezményt. Spanyolország úgy döntött, hogy teljesen kívül marad mindkét rendszeren. Lengyelország aláírta az egységes hatályú szabadalmi rendszerre vonatkozó egyezményt, de nem írta alá az UPC-re vonatkozót. Olaszország egy harmadik utat választott, nevezetesen nem csatlakozott az egységes szabadalmi rendszerhez, mert a szabadalomengedélyezési eljárásban hátrányos megkülönböztetésben részesítik az olasz nyelvet, de aláírta az UPC-re vonatkozó egyezményt.

Az UPC székhelye Párizsban, Londonban és Münchenben lesz, és megsemmisítési ügyeket csak e három központi divízió előtt lehet majd lefolytatni. Ez szabadon hagyja az utat a bitorlási perek lefolytatásának helyét illetően. Olaszország jelenleg megpróbál szomszédos európai uniós mediterrán országokat rábírní arra, hogy létesítsenek egy közös regionális bíróságot.

Itt emlékeztetünk arra, hogy az egységes hatályú szabadalom és az UPC-egyezmény hatálybalépésének a legtöbb szabadalmi bejelentő esetében nem lesz közvetlen következménye a szabadalmi stratégia megváltoztatása, mert legalább hét év átmeneti időszak alatt a bejelentőknek lehetőségük lesz arra, hogy kilépjenek az UPC kizárólagos hatásköréből, és a nemzeti pereskedési utat válasszák.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Adminisztratív Tanácsa 2013. október 16-án az Európai Szabadalmi Egyezmény 36. és 38. szabályának a megváltoztatása mellett döntött.

A 36. szabályt utoljára 2009. március 25-én változtatta meg az Adminisztratív Tanács, és ez a módosítás 2010. április 1-jén lépett hatályba. E módosítás szerint megosztott bejelentést bármely függő korábbi bejelentés vonatkozásában be lehet nyújtani, feltéve, hogy azt *a)* a legkorábbi bejelentés kapcsán az Elővizsgálati Osztály első közlésétől számított huszonnégy hónap határidő előtt, vagy *b)* a Vizsgálati Osztály azon kifogása óta, hogy a korábbi bejelentés nem egységes, a huszonnégy hónapos határidő előtt nyújtják be. Ezeket az időkorlátokat

abból a célból vezették be, hogy korlátozzák a megosztott bejelentések használatát az ESZH előtti függés időtartamának meghosszabbítására. A megosztott bejelentések száma azonban 2010. április 1-je óta növekedett, az időkorlátok bevezetése tehát nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Emellett az időhatárok ellenőrzése a bejelentők számára nehézséget jelentett. Ezért a legújabb módosítás eltörölte a 24 hónapos időkorlátokat, vagyis a 36. szabály (1) pontjának *a)* és *b)* bekezdését.

Ezenkívül az Adminisztratív Tanács 2013. október 16-i ülésén az ESZE 38. szabályát is módosították, mégpedig olyan módon, hogy a megosztott bejelentés benyújtási illetékét megtoldották egy olyan illetékkal, amelyet egy korábbi megosztott bejelentés alapján benyújtott megosztott bejelentés esetén kell kifizetni.

A 36. és a 38. szabály módosítása szükségessé tette még a 135. szabály (2) pontjának csekély mértékű módosítását is.

A módosított 36., 38. és 135. szabály 2014. április 1-jén lép hatályba.

B) Az ESZH 2014. április 1-jétől kezdve enyhíti a megosztott bejelentésekkel kapcsolatos szabályait, mert eltörli a kétféle 24 hónapos időhatárt. Ezt az A) pontban ismertetjük. Ezenkívül újabb bejelentőbarát szabályváltozást jelentett be, mégpedig az európai regionális szakaszban levő bejelentések kutatásával kapcsolatban.

Jelenleg, ha úgy találják, hogy egy PCT-bejelentés egynél több találmányt tartalmaz, akkor a bejelentőnek lehetősége van további kutatási illetéket fizetni a nemzetközi szakaszban, azonban ez a lehetősége nincs meg az európai regionális szakasz megindításakor az ESZH-nál. Olyan esetekben, amikor az ESZH a nemzetközi kutatási hatóság (ISA), nem készít kiegészítő kutatási jelentést, és a bejelentő csak azt a tárgyat követheti, amelyet a nemzetközi kutatási jelentésben kutattak, vagyis a bejelentőnek nincs lehetősége további kutatásért fizetni. Azokban az esetekben, amikor nem az ESZH volt az ISA, az ESZH egy kiegészítő kutatási jelentést készít az igénypontokban elsőként említett találmány alapján, és ekkor sem nyújt lehetőséget a bejelentő számára ahhoz, hogy további kutatásért fizessen.

Ennek megfelelően a jelenlegi rendszerben korlátozottak a bejelentők lehetőségei, ha az ESZH úgy gondolja, hogy egy európai regionális szakaszba lépő bejelentés igénypontjai egy találmánynál többet tartalmaznak. Ez különösen akkor jelenthet csalódást a bejelentő számára, ha az európai regionális szakaszba lépő bejelentés legfontosabb igénypontjait az ESZH úgy tekinti, hogy azok egy második vagy egy további találmánynak felelnek meg. Ilyen esetben az ESZH az első (esetleg kevésbé előnyös) találmány igénypontjait kutatja, és a bejelentőnek egy további megosztott bejelentést kell benyújtania ahhoz, hogy a második vagy egy további találmány fontosabb igénypontjának a vizsgálatát elérhesse.

Az új szabályváltoztatás megszünteti ezt a helyzetet, mert az ESZH bejelentette, hogy az Európai Szabadalmi Egyezmény 164. szabályát módosítja annak érdekében, hogy a bejelentők további kutatást kérhessenek az európai regionális szakaszban. E változás után, ha az ESZH egy európai regionális szakaszban levő bejelentés igénypontjairól azt gondolja, hogy azok egynél több találmányt tartalmaznak, akkor – tekintet nélkül arra, hogy az ESZH

volt-e az ISA vagy sem – két hónap határidőt ad a bejelentő számára ahhoz, hogy befizethessen további kutatási illetéket.

Ez az új szabály 2014. november 1-jén fog hatályba lépni. Olyan esetekben, amikor az ESZH volt az ISA, az új szabály minden esetre vonatkozik, amelyben 2014. november 1-jéig az ESZH nem adott ki vizsgálati jelentést. Azokban az esetekben, amikor nem az ESZH volt az ISA, az új szabály akkor alkalmazható, ha a kiegészítő európai kutatási jelentést 2014. november 1-jén vagy azt követően adják ki.

Ennek a változásnak az eredményeként a bejelentők nagyobb rugalmassággal rendelkeznek azzal kapcsolatban, hogy európai regionális szakaszba lépő bejelentéseik esetén az ESZH milyen tárgyat kutasson (és azt követően milyen tárgyat vizsgáljon). Bár ez viszonylag kis változást jelent az európai gyakorlatban, mégis arra utal, hogy az ESZH meghallgatja a bejelentők kívánságait.

C) Az ESZH 2013. szeptemberben javított Vizsgálati irányelveket (Guidelines for Examination) adott ki, megtartva az eredeti nyolcrészes szerkezetet (Parts A-H), de némi módosítással, hogy a szöveg összhangban legyen a jogi és eljárási fejlődéssel. Az új irányelvek 2013. szeptember 20-án léptek hatályba, legfontosabbjait az alábbiakban foglaljuk össze.

– Az Európai Szabadalmi Egyezmény új 53(3) szabályának a hatályba helyezése, amely szerint az ESZH a vizsgálat megindítása előtt felszólíthatja a bejelentőt az elsőbbségi irat fordításának a benyújtására.

– A számítógéppel megvalósított és az üzleti módszerekre vonatkozó találmányok kapcsán a kutatásból kizárt tárgyak tisztázása.

– Amikor a Vizsgálati Osztály előtt tartanak videokonferencia keretében szóbeli meghallgatást, a videokonferencia alatt e-mailban nyújthatók be dokumentumok, ami eltérést jelent az Európai Szabadalmi Egyezmény előírásától, amely szerint egy e-mail közlésnek nincs jogi ereje, és az nem is használható eljárási cselekmény érvényes végrehajtására.

Az ESZH 2012-ben úgy döntött, hogy az irányelveket évenként felülvizsgálja annak érdekében, hogy lépést tudjon tartani a jogi és eljárási fejlődéssel. Ennek megfelelően készült el a 2013. évi felülvizsgált kiadás, amely felváltja a 2012. júniusit.

D) A szabadalomtulajdonos fellebbezett az ESZH Felszólalási Osztályának döntése ellen, amely korlátozott alakban tartotta fenn a „CD 40 CR receptor és annak ligandumai” című szabadalmát. A bejelentés az 1992. február 14-én benyújtott USA-beli bejelentés elsőbbségét igényelte. Az MR1 antitestet termelő hibridómavonalat az ATCC-nél 1992. március 22-én, vagyis az amerikai bejelentés benyújtási napját követően deponálták. Az amerikai bejelentés leírása akkor sem tenné lehetővé szakember számára a találmány megvalósítását, ha a leírásban foglaltakat kiegészítené az általános szaktudással.

A fellebbezési tanács döntésének meghozatalakor abból indult ki, hogy a biológiai anyagot az első bejelentés benyújtási napja előtt kell deponálni még akkor is, ha az első bejelentést külföldön nyújtották be.

Az európai szabadalmi törvény alapelvét az elsőbbségi joggal kapcsolatban a G 2/98 számú döntés fejezi ki, amely megállapítja, hogy „a bejelentés tárgyát egy korábbi bejelentésben akkor tekintik kinyilvánítottnak, ha a szakember az általános szaktudást használva az igénypont tárgyát közvetlenül és egyértelműen le tudja vezetni a korábbi bejelentés egészéből.” Az is megalapozott joggyakorlat, hogy a korábbi bejelentésnek a találmányt olyan módon kell kinyilvánítania, hogy szakember meg tudja azt valósítani.

A biológiai anyagot használó olyan találmányok esetén, ahol a pusztán leírás nem elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye egy szakember számára a találmány megvalósítását, az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 31. szabálya szerint egy elismert letéti intézménynél való deponálás tekinthető kinyilvánításnak. Az ESZE 31. szabálya csupán európai szabadalmi bejelentésekre vonatkozik. A Bővített Fellebbezési Tanács G 2/93 számú döntése szerint azonban a kinyilvánítási kötelezettséget az európai szabadalmi bejelentés napján kell kiélegetni, vagy pedig – olyan korábbi bejelentés vonatkozásában, amelynek az elsőbbségét igénylik – a korábbi bejelentés benyújtásának napján.

Az amerikai bejelentő megpróbált a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC) 1985. szeptember 16-i, a Lundak-ügyben hozott döntésére hivatkozni, amely kimondja, hogy a biológiai anyagot a szabadalom engedélyezése előtt, vagyis a bejelentés benyújtása után is be lehet nyújtani, azonban a bejelentőnek bizonyítania kell, hogy a deponált anyag megegyezik az eredeti bejelentésben azonosított anyaggal. A CAFC azonban, ismerve az ESZE rendelkezéseit, arra is felhívta a bejelentő figyelmét, hogy az európai törvény szigorúbb, mint az amerikai, és ezt kifejezésre juttatja a Szabadalmi vizsgálati eljárás kézikönyve (Manual on Patent Examining Procedure) is.

A fentiek alapján a fellebbezési tanács nem ismerte el az amerikai bejelentés elsőbbségét.

E) Az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke bejelentette, hogy mostantól további hat európai nyelv, a bolgár, a cseh, az izlandi, a román, a szlovák és a szlovén hozzáférhető a *Patent Translate* ingyenes gépi fordítás révén. „A Patent Translate szolgáltatás eltávolítja a nyelvi akadályt a szabadalmi dokumentációk megismerésének útjából, és az európai feltalálók és üzletemberek számára segítséget nyújt a technika állásának megismeréséhez” – mondta Benoît Battistelli, az ESZH elnöke. „Nagy öröm számunkra, hogy az országoknak ebben az új csoportjában jobb hozzáférést nyújthatunk a szabadalmi dokumentumokhoz, és angol nyelven az egész világ felhasználói számára könnyen hozzáférhetővé tesszük ezt az információt. Ez hozzájárul a szabadalmak minőségének javításához, és erősíti az európai vállalatok versenyképességét” – fűzte hozzá.

A Patent Translate szolgáltatást, amely a Google, az ESZH és a tagállamok nemzeti szabadalmi hivatalai és világszerte egyéb fontos szabadalmi hivatalok együttműködésének az eredményeként jött létre, az ESZH 2012 februárjában indította el honlapján.

Ez a szolgáltatás jelenleg 21 nyelven teszi lehetővé a fordítást angol nyelvre és angol nyelvről, ideértve már a japán és a kínai nyelvet is. Az EPO ingyenes online adatbázisán, az

Espaceneten férhető hozzá. Segítségével az üzletemberek kutatási és fejlesztési terveikhez azonosítani tudják a fontos szabadalmi dokumentumokat.

Az Európai Unió Bírósága

A Colloseum Holding AG (Colloseum) v. Levi Strauss & Co. (Levis)-ügyben az Európai Unió Bírósága 2013. április 30-i döntésében megállapította, hogy egy védjegyet tényleges használatba helyezettnek kell tekinteni, ha egy másik védjegy részeként tett szert megkülönböztető jellegre, amíg a másik védjegy lajstromozva van.

Az ügy előzménye, hogy egy német bíróság a CJEU-hoz fordult a Colloseum és a Levis közötti védjegybitorlási ügyben, amelyben a Levis két védjegye képezte a vita tárgyát. Az első védjegy, amelyet a döntésben 3-as számú ábrás védjegyként említettek, egy vörös négyszögben levő LEVIS'S szóból állt egy zseb bal felső szélén. A másik, 6-os számmal jelölt védjegy egy vörös négyszög volt (szavak nélkül) egy kék zseb bal felső szélén. A 6-os számú védjegy disclaimert tartalmazott a zseb színével és alakjával kapcsolatban, és szerzett megkülönböztetőképeség alapján lajstromozták.

A Colloseum egy ruhagyártó vállalat, amely a jobb oldali zseb külső szélébe szőtt SM JEANS szót tartalmazó kis piros címkével ellátott farmernadrágokat forgalmazott. A bírósági eljárás során a Colloseum azt állította, hogy a 6-os számú védjegy érvénytelen, mert azt nem helyezték tényleges használatba a közösségi védjegyrendelet (Community Trade Mark Regulation, CTMR) 15(1) cikke szerint. A Colloseum érvelése szerint a 6-os számú védjegy vörös címkéjét csupán a 3-as védjegy alakjában használták, ami nem volt elegendő ahhoz, hogy tényleges használatnak lehessen tekinteni. Az ügyet a CJEU-hoz felterjesztő német bíróság azon a véleményen volt, hogy ha a 6-os számú védjegy érvényes, úgy azt a Colloseum bitorolta.

A CJEU a német bíróság által feltett kérdéseket a következőképpen összegezte:

„Ki van-e elégítve a tényleges használat feltétele, ha egy lajstromozott védjegyet, amely annak következtében vált disztinktívvé, hogy egy másik összetett védjegy egyik elemeként használták, csupán ezen másik összetett védjegyben keresztül használnak, vagy ha egy másik védjeggyel kapcsolatban használják, és a két védjegy kombinációja önmagában lajstromozva van védjegyként.”

A CJEU döntése azzal kezdődik, hogy hangsúlyozza: az a lényeges, hogy egy védjegy használata – tekintet nélkül arra, hogy önmagában vagy egy másik védjeggyel kapcsoltan használják – áruk vagy szolgáltatások azonosítására szolgál-e a fogyasztók véleménye szerint. Ezután a CJEU a saját *Nestlé*-döntését követve megismétli, hogy egy védjegy használata felöleli „mind a független használatát, mind egy másik védjegy részeként való használatát egészként vagy ennek a másik védjegynek a kapcsolt részeként.” Ezért a használat analóg azzal, amit a CTMR 7(3) cikke megkíván. A CJEU tehát arra a következtetésre jutott, hogy a CTMR 15(1) cikke szerinti követelmény ki van elégítve, ha egy lajstromozott védjegyet,

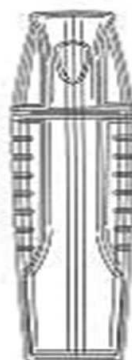
amely egy másik védjegy használata révén tett szert megkülönböztető jellegre, csupán ennek a másik védjegynek a használata révén használnak, és a két védjegy kombinációja lajstromozva van.

Az Európai Unió Törvényszéke

A *Beifa Group Co. Ltd.* (Beifa) 2005. május 27-én kérelmet nyújtott be egy közösségi minta lajstromozása iránt. 2006. március 23-án a *Schwan-Stabilo Schwanhäuser GmbH & Co KG* (Schwan) kérelmezte a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (Office for Harmonization in the Internal Market, BPHH) annak kinyilvánítását, hogy a kérelmezett minta érvénytelen, mert ütközik a Schwan korábbi német védjegyeivel.

Korábbi védjegy

Kérelmezett minta

A BPHH Megsemmisítési Osztálya helyt adott a Schwan kérelmének. Ez ellen a Beifa fellebbezést nyújtott be a BPHH fellebbezési tanácsánál, amit a tanács 2008. január 31-én elutasított.

Az Európai Unió Törvényszéke (General Court of the European Union, GC) 2010. május 12-én hatálytalanította ezt a döntést, mert a tanács nem azonosította elég világosan a korábbi védjegyet. Így az ügy visszakerült a tanácshoz, amely ismét elutasította a Beifa fellebbezését.

A tanács felkérte az Európai Unió Törvényszékét, hogy értelmezze a közösségi mintarendelet 25(1)(e) cikkét, amelynek szövege a következő: „Egy közösségi mintát érvénytelennek lehet nyilvánítani ..., ha egy későbbi mintában egy megkülönböztető jelzést használnak, és a közösségi törvény vagy annak a tagországnak a törvénye, amely erre a mintára vonatkozik, a mintajog tulajdonosára ruházza a jogot, hogy tiltsa az ilyen használatot.”

A bejelentő első három kérelme eljárási szempontokra vonatkozott; a Törvényszék mindhármát elutasította.

Negyedik kérelmében a bejelentő azt állította, hogy a 25(1)(e) cikk szövegéből az tűnik ki, hogy a fellebbezési tanács megállapításával ellentétben egy megkülönböztető jelzés tulajdo-

nosa nem támaszkodhat erre a rendelkezésre, amikor egy későbbi mintában használt jelzés nem a kérdéses, hanem csupán egy hasonló jelzés.

Ötödik kérelmében a bejelentő jogi hibára hivatkozott, mert a tanács elutasította a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítására irányuló kérelmét.

Hatodik kérelmében a bejelentő azt állította, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta megvizsgálni, hogy a megtámadott közösségi minta és a korábbi háromdimenziós védjegy milyen mértékben volt hasonló.

Végül hetedik kérelmében a bejelentő azt állította, hogy a közösségi mintarendelet 25(1) (b) cikkét helytelenül alkalmazták.

A negyedik kérelemmel kapcsolatban az Európai Unió Törvényszéke fenntartotta azt a korábbi véleményét, hogy védjegyszempontból elegendő, ha a védjegy és a minta hasonló.

Az ötödik kérelemhez azt a megállapítást fűzte, hogy a bejelentőnek joga volt kérelmet benyújtani a Megsemmisítési Osztálynál a korábbi védjegy használatának bizonyításáért. A bejelentő azonban ennek a védjegynek a tényleges használatára vonatkozó bizonyítás kérdését első ízben a fellebbezési tanácsnál nyújtotta be. A Törvényszék megállapította, hogy megengedhetetlen a tényleges használat bizonyítására vonatkozó kérelemnek első ízben a fellebbezési tanácsnál való benyújtása, és azt a fellebbezési tanács nem veheti figyelembe és nem vizsgálhatja.

A bejelentő hatodik kérelmével kapcsolatban megállapította, hogy a fellebbezési tanács vizsgálta azt a kérelmet, hogy fennáll-e az összetévesztés valószínűsége a közösség részéről, mert az ügy körülményeire vonatkozó valamennyi tényezőt figyelembe vették. Ezért helyesen állapították meg, hogy a korábbi 3D védjegy és a kifogásolt minta hasonló.

A bejelentő hetedik kérelméről az Európai Unió Törvényszéke megállapította, hogy még ha megalapozottnak feltételezik is ezt a kérelmet, a bejelentő semmiképpen sem érheti el a kifogásolt döntés megsemmisítését, mert elutasították a megsemmisítés első okára vonatkozó első hat kérelmét.

Európai védjegytervezet

Az Európai Bizottság törvénytervezete szerint Európában könnyebbé és hatékonyabbá kell tenni a védjegyoltalmat az innováció és a növekedés elősegítése érdekében. A reformot a következő pontokra kell alapítani.

1. Áramvonalasítani és harmonizálni kell a lajstromozási eljárást a tagállamok szintjén is.
2. Korszerűsíteni kell a jelenlegi szabályokat, és erősíteni kell a jogbiztonságot.
3. Javítani kell a termékbitorlás elleni küzdelem eszközeit olyan áruk esetében, amelyek áthaladnak az Európai Unió területén.
4. Meg kell könnyíteni a tagállamok védjegy hivatalai és a BPHH közötti együttműködést.

A reformcsomag három javaslatot tartalmaz:

1. Az 1989. évi irányvonalak új megszövegezése a tagállamok védjegyekre vonatkozó rendelkezéseinek javítása érdekében.

2. A közösségi védjegyre vonatkozó, 1994. évi rendelkezés felülvizsgálata.

3. A BPHH-nak fizetendő illetékekre vonatkozó, 1995. évi bizottsági rendelet felülvizsgálata.

Az ütemezéssel kapcsolatban azt tervezik, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2014 tavaszán elfogadja a bizottság törvénytervezetét. Ettől számított két éven belül meg kell valósítani a vonatkozó törvényekbe való átvitelt. Az illetékeket azonban már korábban meg lehet változtatni a BPHH illetékes bizottsága által történő elfogadás útján. Ennek következtében az illetékek változása már a 2014. év elejére várható.

A Bizottság az illetékek alábbi változásait javasolja.

A bejelentési illeték 755 EUR legyen egy áruosztály esetén. A második áruosztályért további 50 EUR, a harmadik áruosztályért további 75 EUR és minden további áruosztályért 150 EUR illetéket kellene fizetni. Jelenleg a bejelentési illeték három áruosztály esetén 900 EUR, és minden további áruosztályért 150 EUR illetéket kell fizetni. Ennek következtében egy áruosztályos bejelentés esetén a megtakarítás 125 EUR, két áruosztályos bejelentés esetén pedig 75 EUR. Három vagy több áruosztályos bejelentés esetén a költségek nem fognak változni.

A megújítási illeték egy áruosztályos bejelentés esetén 1000 EUR, két áruosztályos bejelentés esetén a többletköltség 100 EUR, három áruosztály esetén 150 EUR, és minden további áruosztály esetén 300 EUR legyen. Jelenleg a megújítási költség három áruosztály esetén 1350 EUR, és minden további áruosztály esetén 400 EUR a többletilleték. Így egy áruosztály esetén a megtakarítás 350 EUR, két áruosztály esetén 250 EUR, és három áruosztály esetén 100 EUR.

Az új illetékszabályzat bevezetése különösen a kis- és közepes vállalatok számára érdekes, mert ezek nyújtanak be a leggyakrabban egy vagy két áruosztályos védjegybejelentéseket. Ennek megfelelően a védjegybejelentések számának növekedése lesz várható.

Franciaország

A) Az EP 0 535 754 számú, „Készülék állatok fejésére és eljárás egy megfejtt állat tőgybimbóinak kezelésére” című európai szabadalom francia része ellen benyújtott megsemmisítési keresetet a Párizsi Bíróság elutasította. A D vállalat által ugyanezen európai szabadalom ellen benyújtott felszólalást az Európai Szabadalmi Hivatal szintén elutasította.

A szabadalom 11. igénypontja eljárásra vonatkozik egy megfejtt állat tőgybimbóinak utókezelésére állatok önműködő fejésére szolgáló berendezésben. A D vállalat szerint ez az igénypont a francia szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-15 és L. 611-16 cikke szerint iparilag nem alkalmazható, mert az igényelt eljárás gyógyászati kezelésre vonatkozik.

A fellebbezési bíróság nézete szerint a szabadalmas joggal kifogásolja, hogy a találmány esetében nem az állat kezelésére vonatkozó gyógyászati eljárásról van szó, hanem egy iparilag alkalmazható eljárásról, amely lehetővé teszi a fejésnek a higiéniai előírások betartása melletti elvégzését, még ha egy fertőtlenítőszernek a fecskendezése betegség megelőzésére szolgál is. Ennek megfelelően ez az eljárás nem esik a szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-16 cikkének a hatálya alá.

B) A megtámadott európai szabadalom tárgya egy elektronikus berendezés a szimpatikus idegrendszer adrenerg stimulálására a vénás szövetekben, és közelebbről a vénás szövetek simaizomzatának a stimulálása, ami lehetővé teszi a kezelés hatékonyságának rugalmas és megbízható ellenőrzését.

Az M vállalat szerint a találmányt nem lehet szabadalmazhatónak tekinteni, mert a francia szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-10 cikke értelmében iparilag nem alkalmazható, és ugyanezen törvény L. 611-16 cikke szerint az emberi test kezelésére vonatkozó eljárások szabadalmazásának tilalma alá esik.

A Párizsi Fellebbezési Bíróság véleménye szerint a szabadalom nem gyógyászati eljárásra, hanem olyan készülékre vonatkozik, amely egy kezelés javítását célozza ugyan, azonban ennek a célnak az elérésére szolgáló eszközt határoz meg műszaki megoldás alkalmazásával. Így a találmány iparilag alkalmazható, teljesen függetlenül attól, hogy milyen mértékű haszonnal jár.

India

A) 2014. október 15-én módosították a szabadalmi szabályokat (Patents Rules).

A módosítás a Delhi Szabadalmi Hivatal jelöli ki arra, hogy a szabadalmi bejelentéseket a leterheltség függvényében ossza el az egyes alhivatalok (branches of the Patent Office) között.

Végül a módosítás megszüntette a szekvencialisták papírmásolatokon való benyújtásának követelményét. Az ilyen listákat számítógépen olvasható szövegformátumban kell benyújtani. Az oldalanként járó hivatali illetéket azonban ezután is be kell fizetni.

B) 2013. július 8-án módosították az indiai védjegy törvényt és annak végrehajtási utasítását. Ennek eredményeként hatályba lépett Indiában a Madridi Jegyzőkönyv.

A módosított védjegy törvény néhány fontos rendelkezését az alábbiakban foglaljuk össze.

– Az 1999. évi védjegy törvénybe új fejezetet iktattak be, amely a Madridi Jegyzőkönyv alapján végzett nemzetközi lajstromozással szerzett védjegyoltalommal kapcsolatos különleges rendelkezéseket tartalmazza.

– India az áruk és szolgáltatások osztályozása céljából a Nizzai Osztályozás jelenlegi kiadását fogja használni.

– A publikált védjegyek elleni felszólalás időtartamát négy hónapra módosították (hosszabbítás nélkül). A korábbi felszólalási időtartam három hónap volt, egy hónap hosszabbítás lehetőségével.

– Egy lajstromozott védjegy átruházása csak akkor hatályos, ha bevezetik a védjegylajstromba.

C) A *May & Baker Limited* (M&B) és az *Aventis Pharma S.A.* (Aventis) bitorlási pert indított a Delhi Felsőbíróságnál (High Court of Delhi, HC) az *Alto Healthcare Private Limited* (Alto) és a *Francis Remedies (India) Private Limited* (Francis) ellen, mert az utóbbiak a felperesek által használt köhögéscsillapító folyadékkal kapcsolatban használták a felperesek TIXYLIX védjegyét és annak hindi átíratát.

A HC *ex parte* ideiglenes intézkedéssel tiltotta meg az alpereseknek e védjegy vagy annak megtevesztő változata és hindi átírata használatát egyedül vagy más szóval vagy logóval együtt, és ezzel eltiltotta az alpereseket a felperesek lajstromozott védjegyének bitorlásától.

D) Az *Allergan* Combigan-szabadalma glaukóma kezelésére szolgál, és brimonidint és timolt tartalmaz egyetlen palackban. Az *Ajanta Pharma* (Ajanta) megtámadta a szabadalmat kézenfekvőség, nem bizonyított fokozott hatékonyság [a szabadalmi törvény 3(b) cikke] és nem kielégítő kinyilvánítás [a szabadalmi törvény 8. cikke] alapján. Az Ajanta azt is állította, hogy a találmány egyszerű keverésre vonatkozott, amelynek előnyét a komponensek additív hatása okozta, ahol a két gyógyszer egymástól függetlenül szolgáltatta a gyógyászati hatást.

Az Allergan azzal érvelt, hogy a két különálló komponens egyidejű használata teljesen eltérő hatást eredményez, és a technika állása eltanácsolt az igényelt kombinációtól. A kombinációs készítmény feltalálásakor az Allergan jelentős kihívásokat győzött le, mert mindkét hatóanyag eltérő fizikokémiai tulajdonságokkal rendelkezik, ahol fennáll a brimonidint és a timol reakciójának lehetősége. Ezt a két hatóanyagot ugyanis korábban két eltérő só alakjában használták, amelyeknek a pH-ja jelentősen eltért egymástól. Hangsúlyozta, hogy a pH nagyon fontos tényező, mert befolyásolja a hatóanyagok oldhatóságát, stabilitását és biohosszúhatóságát.

A Szellemtulajdon-védelmi Fellebbezési Tanács (Intellectual Property Appellate Board, IPAB) arra a következtetésre jutott, hogy a technika állása a két gyógyszer kombinálására ösztönzött egy szakembert, és kézenfekvőség miatt megvonta a Combigan-szabadalmat. Emellett megállapította, hogy az Allergan nem egy kezdő pereskedő, hangsúlyozta az Allergan hibáját, hogy nem vette figyelembe a szabadalmi törvény 8. cikkét, amely kinyilvánítási kötelezettséget ró a bejelentőre. Ezzel szemben az Allergan elhallgatta, hogy mind az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala, mind az Európai Szabadalmi Hivatal elutasította bejelentését, és csupán a kanadai szabadalmat nyújtotta be az indiai elővizsgálatnak, ami súlyosbítja a helyzetet. Az IPAB több súlyos mulasztást vetett az Allergan szemébe, arra is rámutatva, hogy a bejelentő kinyilvánítási kötelezettsége nem teljesül azzal, ha kijelenti, hogy a kívánt adatok hozzáférhetők az interneten.

Indonézia

A) Indonézia fővárosa, Jakarta Joko Widodo személyében új kormányzót kapott, aki elhatározta, hogy megtisztítja a fővárost a hamisított és a kalóztermékektől. Ennek érdekében a szellemitulajdon-jogokért felelős helyettese megbeszélést folytatott a területen érdekelt vállalatok vezetőivel, és felhívta azok figyelmét arra, hogy egyesítsék erőiket a városvezetés erőfeszítéseinek segítésére és a város megtisztítására a hamisított és a kalózáruktól. Közölte, hogy a városvezetés engedélyezi olyan poszterek alkalmazását, amelyek elősegítik a lakosság megfelelő tájékoztatását és a kitűzött cél elérését.

Annak érdekében, hogy Jakartát biztonságos kereskedővárossá tegyék, a kormányzó kezdeményezte olyan jogi keret kidolgozását, amely segíti a hamisított és a kalózáruk azonnali lefoglalását és megsemmisítését.

Ezt követően a kormányzó felhívást tett közzé, amelyben felszólította a bevásárlócentrumokat, plázákat és kereskedelmi központokat annak közlésére, hogy környezetük mentes minden olyan tevékenységtől, amely hamisított vagy kalózáruk eladásával kapcsolatos. Egyúttal felszólított minden városi kereskedőt az ilyen tevékenység megszüntetésére, valamint a védjegyjogok bitorlásától való tartózkodásra és annak ellenőrzésére, hogy üzletük mentes legyen mindenfajta bitorló vagy hamisított, illetve kalózáruktól.

B) A ruházati és illatszertermékeiről híres *Christian Dior* (Dior) tudomást szerzett arról, hogy a Purwo testvérek által üzemeltett cég, amely főleg kerékpárokat árusított, a 12. áruosztályban lajstromoztatta a BABY DIOR védjegyet. Ezért a Dior a mintegy 75 saját lajstromozott DIOR védjegye és azok különböző változatai alapján, amelyek Indonéziában több osztályban voltak lajstromozva, kérelmezte a BABY DIOR védjegy törlését.

A jakartai Kereskedelmi Bíróság elutasította a Dior kérelmét. Ez ellen a Dior a Legfelsőbb Bírósághoz fordult, amely azonban 2013. októberi döntésével fenntartotta az alsófokú bíróság döntését. Megállapította, hogy a BABY DIOR védjegy nem hasonlít a Dior védjegyéhez, és nem téveszti meg a fogyasztókat, mert a Purwo testvérek védjegyének áruosztályai és áruik típusa is különbözött a Dior fő termékeiétől, és bár a Diornak voltak BABY DIOR elnevezésű termékei gyermekek és újszülöttek számára, e két szót nem lajstromoztatta védjegyként.

Indonéziai szakemberek igazságtalannak tartják a döntést, azt állítva, hogy híres védjegyek tulajdonosait nem lenne szabad büntetni azért, mert védjegyüket nem lajstromoztatták, és nem várható el tőlük, hogy védjegyüket teljesen eltérő árukra is lajstromoztassák.

Japán

A) A Japán Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság 2013. július 24-én két párhuzamos ügyben hozott döntést, amelyekben elfogadta az optikai izomerek szabadalmazhatóságát, mert megállapította, hogy az optikai izomer az ismert racemáthoz viszonyítva új és feltalálói tevékenységen alapszik annak következtében, hogy szintén a racemáthoz viszonyítva váratlan farmakológiai hatékonysággal rendelkezik.

A két párhuzamos japán szabadalom azonos benzolszulfonsav-származéokra vonatkozik, azonban az egyik annak egy általános képletű vegyületére, míg a másik egy, az általános képlet alá eső konkrét vegyületre.

A vizsgálat tárgyát képező optikai izomer farmakológiailag hatékony komponense egy antihisztamin-hatású allergiaellenes gyógyszernek. A vizsgált szabadalmak *per se* igénylik az optikai izomert, továbbá igényelnek egy eljárást annak előállítására és egy gyógyászati kompozíciót, amely hatóanyagként az optikai izomert tartalmazza.

Mindkét szabadalom (S)-alakú optikai izomereket igényel. Az elővizsgálatot végző Japán Szabadalmi Hivatal újdonságrontóként nevezett meg egy olyan korábbi anterioritást, amely antiallergiás és antihisztamin-hatású racemát vegyületeket ismertet, és azok között konkrétan kinyilvánítja a szabadalmaztatni kívánt vegyület racemátját, és utal az optikai izomerek létezésére.

A bíróság nem talált nehézséget az optikai izomernek egy általános szaktudású szakember általi előállításában. Mindazonáltal különös fontosságot tulajdonított annak a ténynek, hogy az optikai izomer farmakológiai hatékonysága gyakran meghaladja a racemátét, és ezért elfogadta, hogy az optikai izomer a racemáthoz viszonyítva új, és feltalálói tevékenységen alapszik.

Japánban e döntésig nagyon nehéz volt optikailag aktív izomereket szabadalmaztatni, mert majdnem minden optikailag aktív izomertől megtagadták a szabadalmazthatóságot arra hivatkozva, hogy nélkülözi az újdonságot és/vagy a feltalálói tevékenységet az ismert, optikailag nem aktív vegyületekhez vagy az ismert egyéb, optikailag aktív izomerekhez viszonyítva. A vizsgált döntésekben viszont a bíróság elismerte egy optikai izomer váratlan és jelentős hatásait, és elfogadta, hogy az optikai izomer új és feltalálói tevékenységen alapszik az ismert racemáthoz viszonyítva. Ennek a két döntésnek az alapján az várható, hogy Japánban az optikailag aktív izomerek szabadalmazthatók lesznek, ha nyilvánvalóan kimutatható, hogy váratlan és figyelemre méltó hatásokat mutatnak az ismert, optikailag nem aktív vegyületekhez vagy más, optikailag aktív izomerekhez viszonyítva.

B) A felperes *Kabushiki Khaisa MN* (Kabushiki) 1995. december 8-án kérte a Japán Szabadalmi Hivataltól a MULTIPROGREENS védjegy (főlette katakana írásmóddal: MULTIPROGREEN) lajstromozását a 30. áruosztályban búza, árpa, zab, japán zöldtea és koreai ginzeng főkomponensekből álló ételporra. A védjegyet 1997. december 12-én lajstromozták. A felperes ezt a védjegyet az alábbi alakban is használta:

multi
ProGreens

Az alperes *Nippon Yakuhin Kaihatsu Kabushiki Kaisha* (Nippon) 2005. június 3-án kérte a hivataltól a PROGREEN védjegy és annak katakana írásmódú megfelelője lajstromozását por alakúra feldolgozott élelmiszerekre, főzelékfélékre és gyümölcsökre zöldlevél, búza, árpa és zab főkomponensekkel a 29. áruosztályban. A védjegyet 2006. február 6-án lajstromozták.

A felperes kérte a Japán Szabadalmi Hivatalnál az alperes PROGREEN védjegyének törlését a japán védjegy törvény 51(1) cikkére hivatkozva. Ez a cikk kimondja, hogy amikor egy védjegy tulajdonos szándékosan használ a megjelölt áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott védjegyhez hasonló védjegyet olyan módon, hogy az félrevezető lehet az áruk vagy szolgáltatások eredete vonatkozásában, vagy zavart okozhat más személy üzletének áruival vagy szolgáltatásaival kapcsolatban, bárki kérheti a védjegylajstromozás törlését.

Ezzel szemben az alperes azt állította, hogy a felperes által megjelölt árukon használt, az ábra szerinti védjegy zavart okozott az angol és japán írásmódú PROGREEN védjegyet viselő árukkal kapcsolatban, és a védjegy törvény 51(1) cikke alapján 2011. június 27-én kérte a felperes MULTIPROGREENS védjegyének törlését.

A Japán Szabadalmi Hivatal 2012. április 17-i tárgyalásán helyt adott az alperes keresetének, és törölte a felperes védjegyet.

Ezután a felperes a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely azonban 2012. december 26-án megerősítette a hivatal döntését. A bíróság döntése megállapította, hogy az ábra szerinti védjegy használata a felperes által a feldolgozott por alakú élelmiszerárúkon szándékos volt, és összetévesztést okozott az alperes áruival kapcsolatban. Ezért tisztességtelen használat miatt megerősítette a hivatal döntését.

Jordánia

A *Tariq Qudsi Alattar Co.* (Tariq) 2004. december 5-én lajstromoztatta az ALATTAR védjegyet az 5., 30. és 31. áruosztályban, és törlési keresetet indított a *Mahmoud Ebraheem Saleh & Co.* (Mahmoud) által 2008. június 16-án lajstromozott AL ATTAR AL RASHEEK kereskedelmi név ellen. Az „al attar” kifejezés jelentése gyógyszerész, és az „al attar al rasheek” kifejezés hálás gyógyszerész.

Amikor egy kereskedelmi név lajstromozását kérik, a korábbi kereskedelmi nevekkel való ütközést a kereskedelmi nevek lajstroma alapján, a védjegylajstrom vizsgálata nélkül állapítják meg. Amikor azonban valaki egy védjegyet kíván lajstromoztatni, a kérelmet a védjegylajstrom és a kereskedelmi nevek lajstroma alapján vizsgálják.

Egy kereskedelmi név törlésére irányuló kérelmet jogérvényesen csak a kereskedelmi név benyújtására vonatkozó kérelem időpontjától számított öt éven belül lehet benyújtani, és azt a Jordániában vagy külföldön lajstromozott korábbi védjegyre lehet alapozni.

A Tariq által az AL ATTAR AL RASHEK kereskedelmi név törlése iránt benyújtott kérelmet Jordániában és külföldön korábban végzett lajstromozásra és használatra alapozták, és azt a kereskedelmi nevek lajstromozója törölte a lajstromból.

A fellebbezésre engedélyezett húsz napon belül nem nyújtottak be fellebbezést a Legfelsőbb Bírósághoz, ezért a törlési döntés hatályossá vált.

Kanada

A) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal, FCA) megváltoztatta a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) döntését az *Apotex Inc. (Apotex) v. Sanofi-Aventis (Sanofi)*-ügyben. Az FC döntése érvénytelenítette a Sanofi 1 336 777 számú ('777-es) szabadalmát, amely a Plavix nevű gyógyszer klopidogrel-biszulfát hatóanyagát igényelte, és az utolsó lépést jelenti a két fél között régóta húzódó bírósági folyamatban, amelynek során a Legfelsőbb Bírósághoz is benyújtottak egy fellebbezést, és az a '777-es szabadalmat érvényesnek nyilvánította. Minthogy ez a döntés a szabadalmazott gyógyszerek elfogadási értesítésével (Patented Medicines Notice of Compliance) kapcsolatos eljárásban született, a Legfelsőbb Bíróság megállapítása nem volt kötelező az FC-re. Ennek ellenére meglepő volt, hogy az FC ezután megsemmisítette a szabadalmat. Az FCA döntése rámutat az elsőfokú bíróság (FC) döntésének hibáira, és tisztázza a szabadalomban foglalt ígéretre vonatkozó törvényt.

Kanadában egy találmány akkor szabadalmazható, ha új, feltalálói tevékenységen alapszik és hasznos. A hasznossági követelmény egészen enyhe, és ha a szabadalmi leírás nem tartalmaz ígéretet, szemernyi hasznosság is elegendő. Amikor viszont a szabadalmi leírás határozott ígéretet tartalmaz, a találmány hasznosságát az ilyen ígéret függvényében kell megállapítani. Ha a találmány nem teljesíti a leírt ígéretet, a szabadalom hasznosság hiánya miatt megsemmisíthető.

Az FCA megállapította, hogy nincs törvényes kötelezettség arra, hogy kinyilvánítsák a szabadalmi leírásban a találmány hasznosságát. A kiválasztási szabadalmak kivételt képeznek ez alól. Ezek hasznossági követelményét ki lehet elégíteni azzal, ha a kiválasztott vegyületek váratlan előnyt mutatnak a genus többi vegyületével szemben, és ezt a váratlan előnyt kinyilvánítják a szabadalmi leírásban. A '777-es szabadalom kiválasztási találmánynon alapszik, mert a vegyületek egy olyan alcsoportját igényli, amely egy korábbi genuszszabadalom kitanításának körébe esik.

Az FC arra következtetett, hogy a '777-es szabadalom kimondott ígéretet tartalmaz a vegyületek emberekben való felhasználhatóságával kapcsolatban.

Az FCA megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor ezt az ígéretet beleolvasta a szabadalomba. Ezt a bíróságoknak kerülniük kell olyan esetekben, amikor a szabadalmi leírás nem tartalmaz ilyen kimondott ígéretet. Az FCA hangsúlyozta a különbséget a találmány lehetséges felhasználása és a sajátos eredményre vonatkozó határozott ígéret között, megjegyezve, hogy utalások, célok, remények és lehetséges alkalmazások nem minősülnek ígéretnek.

Az FCA tehát arra a következtetésre jutott, hogy a '777-es szabadalom nem ígérte, hogy a vegyületek hasznosak lehetnek emberekben. Az FCA szerint a szabadalom csupán annyit állított, hogy a kiválasztott vegyületeknek erősebb a vérlemezke-aggregációt gátló hatékonyságuk, és kevésbé toxikusak, mint a ki nem választott vegyületek. A szabadalmi leírás adatokat is tartalmazott egy ilyen állítás alátámasztására. Ezért a szabadalom nem minősíthető érvénytelennek hasznosság hiánya miatt.

Az Apotex kérhet engedélyt az LB-től az FCA döntése elleni fellebbezésre, azonban valószínűtlen, hogy azt meg is kapja, hiszen az LB már kiadott egy döntést ennek a szabadalomnak az érvényességével kapcsolatban.

B) Az *Eli Lilly* amerikai gyógyszergyártó cég döntőbíráskodást kért a kanadai kormány ellen azt állítva, hogy a kormány újabb döntései, amelyek érvénytelenítették a Zyprexa és a Strattera gyógyszerre vonatkozó szabadalmait, megsértették az Észak-amerikai Szabadkereskedelmi Egyezményt (North American Free Trade Agreement, NAFTA). A Lilly szerint a bírósági döntések a NAFTA 11. fejezetébe ütköznek, amely a külföldi beruházókat igyekszik védeni, és a Lilly 500 millió CAD (485 millió USD) kártérítést követelt.

A Lilly 2013 júniusában közölte a bírósággal, hogy hajlandó döntőbíráskodásnak alávetni magát, és minthogy a felek nem tudtak megegyezni, ezért a Lilly 2013. szeptember 12-én döntőbíráskodást kért a kanadai kormány ellen. A Lilly keresete szerint a Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal az 1990-es években engedélyezett szabadalmat a hiperaktivitási rendellenesség kezelésére szolgáló Strattera gyógyszerre és az antipszichotikus hatású Zyprexa gyógyszerre. A kanadai bíróságok azon az alapon érvénytelenítették ezeket a szabadalmakat, hogy azok nem „hasznosak” (useful) annak ellenére, hogy a Kanadai Egészségügyi Hatóság mindkettőt biztonságosnak és hatékonynak találta, és a gyógyszereket Kanadában betegek százai használták, és annak ellenére, hogy versenytársai igyekeztek megismételni a Lilly kereskedelmi sikereit ugyanezen gyógyszerek másolatainak az eladásával.

A bíróságok a szabadalmakat a „hasznosság ígéretének tanát” (promise utility doctrine) alkalmazva érvénytelennek nyilvánították, megállapítva, hogy a szabadalmak nem teljesítették a bejelentésben „ígért” hasznosságot.

A Lilly állítása szerint ez a tan ellenkezik Kanadának a szabadalmi jogok védelmére vonatkozó kötelezettségeivel.

Doug Norman, a Lilly vezető szabadalmi ügyvivője kijelentette: „Az elmúlt tíz év kanadai szabadalmi döntései nemcsak kihívóan szembeszegülnek régóta megalapozott nemzetközi szabványokkal, hanem szubjektívek és kiszámíthatatlanok is. Az a szabály, hogy nincs szabály.”

Hasonló sérelem érte az *Eurocopter* céget is, amelynek helikopter leszálló csavarszárnyára vonatkozó szabadalma összes igénypontját – egy kivételével – érvénytelennek nyilvánította a Szövetségi Bíróság (Federal Court), amikor a *Bell Helicopter Textron Canada Limited* (Bell) hasznosság hiánya miatt a szabadalom érvénytelenítése iránt indított pert. Az Eurocopter

szabadalmának leírása olyan kiviteli alakot ismertetett, ahol a leszálló forgószárnynak van egy kiegyenlítő keresztelme, továbbá egy olyan kiviteli alakot, ahol ennek a keresztelme-nek van egy ellenirányú kiegyenlítője. A szabadalom leírása azt állította, hogy a leszálló csavarszárny csökkenti a talajrezonanciát, vagyis azokat a veszélyes rezgéseket, amelyek le-szálláskor felléphetnek. A bíróság a leírásnak ezeket az állításait a találmány valamennyi megvalósítási alakjával kapcsolatban ígért hasznosságnak tekintette. Ha a szabadalmi leírás kimondott ígéretet tartalmaz, a hasznosságot a bíróság akkor tekinti megalapozottnak, ha a bejelentő az ígért hasznosságot a szabadalmi bejelentés időpontjában bizonyítja, vagy ha az ígért hasznosság a bejelentés napján józanul van megjósolva (soundly predicted). A józan jóslás bizonyítva van, ha 1. a jóslásnak tényleges alapja van; 2. a találmánynak van egy józan érvelési vonala, amelyből a tények alapján a kívánt eredményre lehet következtetni; és 3. a hasznosság kellően ki van nyilvánítva.

Az Eurocopter előadta a bíróságnak, hogy a józan jóslás tanát a gyógyászat területén fejlesztették ki, és azzal érvelt, hogy a kémia és a biológia területén az eredmények bizonytalansága vezetett ennek a tanak a kifejlődéséhez, de a tan a mechanikai találmányok területén, ahol nincs ilyen bizonytalanság, nem alkalmazható. Előadta továbbá, hogy bár soha nem állította elő a leszálló csavarszárnyat, annak hasznosságát a bejelentés időpontjában matematikai modellekkel bizonyította.

A Szövetségi Bíróság nem értett egyet a szabadalmassal, és azon a nézeten volt, hogy mechanikai találmányok esetén is lehet alkalmazni a józan jóslás tanát, és a matematikai modellek nem alkalmasak a hasznosság bizonyítására.

Az Eurocopter fellebbezett a határozat ellen a Szövetségi Fellebbezési Bíróságnál (Federal Court of Appeal), amely azonban fenntartotta az alsófokú bíróság döntését, és megállapította, hogy az Eurocopter a bejelentés leírásában nem adott magyarázatot a leszálló csavarszárny csökkentett talajrezonanciát okozó hatására.

Mind a Lilly-ügy, mind az Eurocopter-ügy arra enged következtetni, hogy Kanadában a szabadalmi bejelentések leírásában kerülni kell a találmány hasznosságára vonatkozó bármilyen csekély ígéret kinyilvánítását.

Kína

A *Heineken*, a népszerű sörgyártó vállalat akadályba ütközött, amikor védjegyét Kínában kívánta lajstromoztatni. A *Heineken* közlése szerint a *Wujiang Xili Machinery Factory* (Wujiang), egy kis kínai ruházati vállalat törvénytelenül használja nevét és logóját. Korábban az Állami Ipari és Kereskedelmi Igazgatóság rosszhiszeműségre hivatkozva elutasította a Wujiang kísérletét két *Heineken*-név lajstromoztatására. A mostani vitát a *Heineken* védjegyének egy harmadik változata képezte, amelynek a *Heineken* kérte a törlését.

Természetesen a *Heineken* nem az első multinacionális vállalat, amely nehézségekbe ütközik, amikor védjegyét lajstromoztatni kívánja Kínában. Számos híres amerikai vállalat,

többek között a Starbucks, az Apple és a Dell próbált védjegyoltalmat szerezni Kínában, és azt tapasztalta, hogy védjegyét egy kívülálló személy már lajstromoztatta. Legújabbán az elektromos gépkocsikat gyártó *Tesla Motors Inc.* (Tesla) ütközött ilyen akadályba, amikor bővíteni kívánta kínai eladásait, és lajstromoztatni kívánta a TESLA védjegyet, amelyet azonban már birtokolt egy kínai üzletember, mégpedig angol és kínai nyelven is.

Kína újabbán számos reformlépést vezetett be az ilyen problémák megoldására. E téren a legfontosabbnak látszik az a rendelkezés, hogy a híres védjegyek tulajdonosai eltilthatnak másokat attól, hogy védjegyeiket lajstromoztassák vagy azokhoz hasonló védjegyeket használjanak még akkor is, ha saját híres védjegyük még nincs lajstromozva. A bitorlásért járó büntetés összegét hatszorosra, 3 millió jüanra (kb. 500 000 USD) fogják növelni. Ezek a rendszabályok azonban csak 2014. május 1-jén lépnek hatályba, vagyis a Heineken helyzetét még nem könnyítik meg.

Németország

A) 2013. június 27-én a parlament (Bundestag) elfogadta és 2013. július 5-én a szövetségi tanács (Bundesrat) jóváhagyta a módosított német szabadalmi törvény tervezetét, amely 2014. április 1-jén fog hatályba lépni. Az új törvény hatékonyabbá és átláthatóbbá fogja tenni a szabadalmi eljárásokat mind a felhasználók, mind a Német Szabadalmi és Védjegyhivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) számára. Az új törvény célja az is, hogy a DPMA eljárását hozzáigazítsa az Európai Szabadalmi Hivatal eljárásához.

Az alábbiakban az új törvény legfontosabb változásait foglaljuk össze.

A jelenlegi törvény 16. cikke szerint lehetőség van ún. pótszabadalom igénylésére, ha a bejelentés egy először szabadalmazott találmány javítására vagy továbbfejlesztésére vonatkozik. A pótszabadalom oltalmi ideje az első találmányra vonatkozó szabadalom, az ún. törzsszabadalom oltalmi idejével egyidejűleg jár le. A pótszabadalmak után nem kell megújítási vagy évdíjat fizetni. Az új szabadalmi törvény megszünteti a pótszabadalom intézményét.

Az új törvény – az ESZH gyakorlatához hasonlóan – lehetővé teszi a szabadalmi bejelentések megtekintését elektronikusan is az interneten keresztül. Ez a lehetőség egyébként kiterjed a használati mintákra, a védjegyekre és a mintákra is.

Jelenleg egy szabadalmat engedélyezni lehet a feltaláló megjelölése nélkül is. Az új törvény megerősíti a feltalálók jogát, mert szabadalmat nem lehet engedélyezni a feltaláló megnevezése nélkül.

Az új törvény három hónapról kilenc hónapra hosszabbítja a meg a felszólalási határidőt, vagyis azt összhangba hozza az európai szabadalmi joggyakorlattal.

A felszólalási eljárások jelenleg nem nyilvánosak, szemben az új törvény rendelkezésével, amely szerint nyilvánosak lesznek, kivéve azt az esetet, ha az egyik fél jogos érdekére

hivatkozva kéri a nyilvánosság kizárását. Ez az új szabály is összhangban van az ESZH gyakorlatával.

Az ESZH gyakorlatának a további elfogadását jelenti, hogy a módosított törvény szerint a kutatási jelentést kísérni fogja egy szabadalmazhatóságra vonatkozó vélemény is, amelyre azonban – ellentétben az ESZH gyakorlatával – a bejelentőnek nem kell válaszolnia. Vizsgálati kérelmet harmadik felek is benyújthatnak, azonban az új törvény szerint kutatási kérelmet csak a bejelentő nyújthat be. A kutatási illeték 250 EUR-ról 300 EUR-ra fog növekedni.

A hatályos törvény az elővizsgálati eljárás alatt az elővizsgáló tetszésére bízta, hogy engedélyez-e meghallgatást. Az új törvény szerint a bejelentő kérése alapján kötelező engedélyezni a meghallgatást.

Az új törvény szerint a bejelentő nem veszíti el egy első német bejelentés elsőbbségi időpontját, ha a bejelentést idegen nyelven nyújtotta be, de a szükséges német fordítást nem nyújtja be az előírt időn belül. A hatályos törvény szerint ilyenkor a hiányzó német fordítást azt jelenti, hogy a bejelentést be nem nyújtottak tekintik.

Ha a német szabadalmi bejelentést angol vagy francia nyelven nyújtják be, a módosított törvény szerint a német fordítást a bejelentés napjától számított 12 hónapon belül vagy elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség időpontjától számított 15 hónapon belül be lehet nyújtani. Ha azonban kutatási vagy vizsgálati kérelmet nyújtanak be, a DPMA kérheti a bejelentőtől, hogy korábban nyújtsa be a német fordítást.

A hatályos törvény szerint a bejelentés napja után be lehet nyújtani hiányzó rajzokat, amelyekre a benyújtott dokumentumokban utalnak, de ennek az a következménye, hogy a bejelentés napja a hiányzó rajzok benyújtásának a napja lesz. Az új törvény szerint ez a lehetőség fenn fog állni a leírás hiányzó részeire is.

Ha a német szabadalmi bejelentés egy nemzetközi (PCT-) bejelentésen alapszik, a nemzetközi bejelentés igénypontjainak száma határozza meg a német nemzeti szakasz megindításakor az igénypontok után fizetendő illetéket, amely 30 EUR a 11. és minden következő igénypont után.

A német szabadalmi törvény változásának az első ESZH-beli bejelentések számára gyakorolt hatását a következő, B) pontban tárgyaljuk.

B) A német szabadalmi törvény 2014. április 1-jén hatályba lépő módosított változata szerint a Német Szabadalmi és Védjegyhivatalnak az elsőbbségi éven belül olyan megalapozott (substantiated) kutatási jelentést kell kiadnia angol vagy francia nyelvű bejelentési iratok esetén is, amely hivatali végzéseként van kialakítva, és így olcsó és korai alapot szolgáltat annak eldöntéséhez, hogy érdemes-e az elsőbbségi éven belül további bejelentéseket, esetleg nemzetközi bejelentést benyújtani.

A módosított törvény így egyértelműen kételkedést támaszt a szakemberekben az egységes hatályú európai szabadalommal és az Egységes Szabadalmi Bírósággal kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy az említett módosítás révén a DPMA az első szabadalmi bejelentések számát je-

lentősen meg kívánja növelni, amivel az Európai Szabadalmi Hivatal komoly versenytársává válhat, sőt azt meg is előzheti az első bejelentések számában. Ennek elsődleges oka abban rejlik, hogy a DPMA a szabadalomkutatásokat a nemzetközi kutatási szabványok szerint végzi, vagyis a kutatási jelentés tartalmát jelentősen kiterjeszti, ami lényegileg a korábbi első hivatali végzésnek megfelelő kutatási jelentést eredményezhet. Az új német kutatási jelentés tehát összehasonlítható az európai és a PCT-eljárásban az ESZH által kiadott kibővített (extended) kutatási jelentéssel. Ez annyit jelent, hogy a német kutatási jelentés az újdonságra és a feltalálói tevékenységre, továbbá az elegendő kinyilvánításra és a találmány egységére vonatkozó részletes megjegyzéseket fog tartalmazni. Amennyiben az elővizsgáló az igénypont egységének hiányát állapítja meg, csupán az először említett találmányt kutatja és véleményezi.

Ennek a széles körű kutatási jelentésnek a bejelentési illetéke 300 EUR lesz, vagyis jóval kisebb az ESZH kutatási illetékénél, amely jelenleg 1165 EUR.

Angol vagy francia nyelvű szabadalmi bejelentések esetén az érdemi kutatási jelentést német nyelven fogják kiadni, és felszámítják a német nyelvre való fordítás költségét, amivel együtt a német kutatási jelentés illetéke még mindig jóval alatta marad az ESZH-nál felmerülő költségnek. Ez az előny különösen meggyőző akkor, ha figyelembe vesszük a módosított fordítási rendelkezéseket, amelyek szerint egy angol vagy francia nyelven benyújtott szabadalmi bejelentés esetén a német fordítást a bejelentés napjától számított 12 hónapos határidőn belül kell majd benyújtani első bejelentés esetén. Ha elsőbbséget is igényel a bejelentő, ez a határidő az elsőbbségi időponttól számított 15 hónapra változik.

Így a DPMA a kutatást a külföldi nyelvű bejelentési iratok alapján fogja elvégezni, feltéve, hogy a bejelentést az ESZH egyik hivatalos nyelvén nyújtják be.

Ha a kutatást időben, vagyis a bejelentéssel egyidejűleg vagy a bejelentés benyújtásától számított három hónapon belül fogják kérni, a DPMA a megalapozott kutatási jelentést az első éven belül fogja kiadni.

A fordítási rendelkezések és a megalapozott kutatási jelentés megváltoztatásával a német bejelentési eljárás nagyon vonzóvá fog válni az ESZH-beli bejelentési eljáráshoz viszonyítva, különösen az első bejelentők számára. Annak következtében, hogy megalapozott kutatási jelentést angol és francia nyelvű bejelentők számára is ki fognak adni, Németországon kívüli vállalatok is használhatják ezt a lehetőséget, mert így egy széles körű első kutatási jelentést adnak ki viszonylag gyorsan és olcsón, és ezzel létrehoznak egyrészt egy megbízható értékelést a bejelentés jogi érvényességéről, másrészt egy kielégítő alapot ahhoz, hogy döntést lehessen hozni a további bejelentésekkel kapcsolatban.

További vonzerőt jelent a német és az európai kutatási díj közötti különbség, amely alapvetően 915 EUR. Még ha a megalapozott kutatási jelentés csak német nyelven férhető is hozzá, és le kell fordítani angol vagy francia nyelvre, a fordítási költség valószínűleg nem haladja meg a 200 EUR-t, úgyhogy az előbbi különbség még mindig nagyobb 700 EUR-nál, tehát határozottan kifizetődő lesz a DPMA igénybevétele akkor is, ha az első bejelentés

nyelve angol vagy francia. Így a DPMA számára kedvező feltételek lesznek adva ahhoz, hogy felülmúlja az ESZH-t az első bejelentések száma tekintetében. Itt megjegyezzük, hogy 2012-ben a DPMA 57 000 nemzeti szabadalmi bejelentést kapott, szemben az azonos időszakban az ESZH-nál közvetlenül benyújtott 64 000 első bejelentéssel.

C) A vizsgált esetben a felek között az elsőfokú megsemmisítési eljárásban vita volt a megsemmisítési ügy felperesét képviselő ügyvéd költségeinek a megtérítésével kapcsolatban. A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) a megtámadott szabadalmat részben érvénytelennek nyilvánította, és elrendelte, hogy az alperes fizesse meg a megsemmisítési eljárás költségeinek egy részét. A költségmegállapítási eljárásban a bíróság nem vette figyelembe az ügyvéd költségeit. Amikor a felperes ennek helyesbítését kérte, a BPG elrendelte, hogy ezeket a költségeket is meg kell téríteni. Az alperes jogsérelemi alapon fellebbezést nyújtott be a Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnál (BGH), amely a fellebbezésnek helyt adott.

Első lényeges dologként a BGH megállapította, hogy a BPG költségmegállapító döntései ellen megengedhető fellebbezés a német szabadalmi törvény 84(2) cikke alapján, kapcsolódva a polgári eljárási törvény 574(1) cikkéhez. A BPG költségmegállapító döntéseinek a polgári eljárási törvény általános szabályain kell alapulniuk, bár a német szabadalmi törvénynek megvannak a saját rendelkezései. Így ez a döntés alátámasztja a jogorvoslati rendszer harmonizációját költségmegállapító eljárásokban.

A döntés által érintett második fontos dolog, hogy a szabadalommegsemmisítési eljárásokban segédkező ügyvéd költségeit a vesztes félnek kell megtérítenie a szabadalmi ügyvivő költségei mellett, bár a német szabadalmi törvény 143. cikke nem alkalmazható analógia alapján. Ez a cikk a bitorlási eljárásokban való képviselőt szabályozza, és úgy rendelkezik, hogy a szabadalmi ügyvivő általi képviselőt a kötelező ügyvédi képviselő mellett általában szükséges a szabadalmi pereskedés megfelelő kezeléséhez. Ez a szabály azonban nem alkalmazható analógia alapján megsemmisítési ügyekben az érdekek különbségei miatt. Az eljárási költségek viselésének kötelezettségét a német polgári eljárási törvény 91(1) cikke szabályozza, amely szerint például egy ügyvéd általi képviselőt költségeinek a felekre való elosztását a pereskedés megfelelő kezelése kívánja meg.

A vizsgált esetben a BGH úgy döntött, hogy a következő körülmények alapján szükség van a költségmegosztásra.

Először, bitorlási eljárás van egyidejűleg folyamatban a megtámadott szabadalommal kapcsolatban. Másodszor, a fél közvetlenül vagy közvetve érdekelt mindkét eljárásban. Ez szükségessé teszi mindkét eljárás megfelelő koordinálását, ami legalább három szempont figyelembevételét kívánja: 1. A ténybeli és jogi összefüggéseket absztrakt módon kell megállapítani. 2. A jogi kereseteknek figyelembe kell venniük mindkét eljárás érveit. 3. Gyorsan kell megválaszolni a bíróság kérdéseit, és eközben figyelembe kell venni a másik eljárás lehetséges következményeit is. Legalább ezek a szempontok szükségessé teszik a szabadalmi

ügyvivő és az ügyvéd általi képviselést ahhoz, hogy a pereskedést megfelelően lehessen kezelni.

D) A vita tárgyát képező találmány feladata volt eljárás és készülék létrehozása személyek egészségügyi tájékoztatására és olyan számítógépprogram kidolgozása, amely lehetővé teszi a felhasználók számára egészségi állapotuk vizsgálatát és legalább egy első diagnózis felállítását úgy, hogy betegségek elkerülhetővé, illetőleg korán felismerhetővé válnak. A vonatkozó szabadalom bejelentője azon a véleményen volt, hogy a főkérelem és az 1. sz. segédkérelem szerinti eljárási igénypontok nem vonatkoznak diagnosztikai eljárásra, és ezeknek az igénypontoknak a tárgya együttesen új és feltalálói tevékenységen alapul. Ezért kérte a DPMA Elővizsgálati Osztálya által kiadott határozat hatályon kívül helyezését.

A BPG a kérelmet megalapozatlannak tekintette, mert az igényelt eljárások diagnosztikai eljárásokként ki vannak zárva a szabadalmazásból.

A diagnosztikai eljárások az élő emberi vagy állati testen orvosi célból végzett eljárások, amelyek kóros (beteg) állapotok felismerésére vagy kizárására szolgálnak, és amelyek eredményei a további gyógyítás alapjául szolgálhatnak. Minthogy sok betegséget csupán nem specifikus tünetek jellemeznek, a kezelőorvosok megpróbálták kizárási diagnózissal további vizsgálatok elvégzése útján korlátozni a lehetséges diagnózisok számát, ahol először megkísérelték a páciens számára életveszélyes betegségek kizárását. Itt az eredmények kiértékelése kevés vagy nem világos adat esetén egy bizonyos konkrét betegség felismerésétől nagyon általános betegségekig, illetve sok diagnózishoz vezethet. Ezért az orvosok egyes betegségek kizárásán keresztül ahhoz a felismeréshez juthatnak, hogy a páciens nem egészséges, anélkül, hogy a vizsgálati eredmények egy konkrét betegség megállapításához vezetnének. A BPG ezért egy diagnosztikai eljárást a következő lépésekre osztott:

- i)* vizsgálat adatgyűjtéssel;
- ii)* ezeknek az adatoknak az összehasonlítása standard értékekkel;
- iii)* eltérés megállapítása ennél az összehasonlításnál;
- iv)* az eltérés értelmezése beteg állapotként.

A fenti lépéseket tartalmazó, egészségügyi tájékoztatásra szolgáló eljárás igénylése a német szabadalmi törvény 5(2) cikke szerint szabadalmazási tilalom alá esik.

A *iv)* lépés szerint a beteg állapot már adva van, ha az eljárás révén a kapott adatok alapján a standard értékekhez viszonyítva „nem egészséges” diagnózis állapítható meg. Ekkor orvos részvétele nem szükséges, úgyhogy önműködően lefolyó eljárások vagy öndiagnózisból álló eljárások a szabadalmazási tilalom alá eshetnek. Az emberi vagy állati testen végzett diagnosztikai eljárás követelménye már teljesítve van, ha csupán az első *i)* lépést végzik el az emberi vagy állati testen.

E) Egy német szabadalmi bejelentés igénypontja esszenciális zsírsavak, vagyis eikozapentaénsav (EPS) etilészter és dokozahexaénsav (DHS) etilészter keverékének felhasználására vonatkozó betegek szívroham által okozott halálának megakadályozására. A főigénypont egyik jellemzője szerint a gyógyszer orálisan adagolják naponta 0,7-1,5 g

dózisban. Itt azt kellett megvizsgálni, hogy az adagolási instrukció az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(1)(c) cikke szerint ki van-e zárva a szabadalmazásból, mert emberi vagy állati test gyógyászati kezelésére vonatkozik.

A vizsgálatot a 3. Tanács végezte el, és arra a következtetésre jutott, hogy az adagolási utasítás nem esik a szabadalmazásból való kitiltás hatálya alá, mert nem olyan gyógyítási módszerre vonatkozik, amely arra utasítaná a kezelőorvost, hogy milyen dózisokban és milyen időközönként kell adagolni az esszenciális zsírsavakat. Ugyanis az utóbbi zsírsavak használatát igényli, amelyeket megfelelő csomagolásban készítenek elő a betegek kezelésére, és amelyek ebben a kiszerezésben szolgálnak a páciensek kezelésére.

F) Németországban elkészítették az „ízlésminta” (Geschmacksmuster) oltalmi formára vonatkozó törvény korszerűsítésének törvénytervezetét. Az új törvény hatálybalépése 2014 első felében várható.

A törvénytervezet fontosabb rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

1. A „Geschmacksmuster” nevet az „eingetragenes Muster” (bejegyzett minta) kifejezéssel helyettesítik annak érdekében, hogy megnöveljék az érthetőséget a nem szakértők számára is. Ennek megfelelően a törvény neve „Geschmacksmustergesetz”-ről (ízlésmintatörvény) „Gesetz über den rechtlichen Schutz von Mustern” (törvény minták jogi oltalmáról) kifejezésre fog változni.

2. Jelenleg egy német minta törléséhez egy német kerületi bíróság előtt lefolytatott költséges megsemmisítési perre van szükség. Az új törvény szerint a megsemmisítési keresetet a DPMA-nál kell benyújtani, ami megkönnyíti az eljárást, és csökkenti a költségeket. A megsemmisítési eljárás költsége a DPMA-nál 300 EUR, és a hivatali határozat elleni fellebbezés illetve a BPG-nél 500 EUR lesz.

3. Bejelentési nap elnyeréséhez nem lesz szükség a termék megjelölésére. Többszörös bejelentések esetén nem kell megjelölni az áruosztályokat.

4. A kiállítási elsőbbséggel kapcsolatban változás, hogy a kiállításokat a jövőben a Szövetségi Közlönyben fogják publikálni a Szövetségi Törvényközlöny helyett. Ezt az a tény indokolja, hogy a Szövetségi Közlöny online is elérhető, ellentétben a Szövetségi Törvényközlönnyel.

Az új mintatörvény valószínűleg növelni fogja az ilyen oltalmat keresők számát.

G) Egy német védjegybejelentő fellebbezése alapján a BPG 2012. október 29-én úgy döntött, hogy egy olyan szlogen, amely elvileg rendelkezhet megkülönböztetőképeséggel, és ennek következtében lajstromozható lenne, elveszti oltalomképességét, ha a lajstromozásról való döntés időpontjában már általánosan használt.

A BPG-nek arról kellett döntenie, hogy a német „Aus Akten werden Fakten” (Aktákból tények lesznek) szlogen védjegyként rendelkezik-e megkülönböztetőképeséggel az információtechnológia területén. A BPG megállapította, hogy szósorok vagy szlogenek esetén nem kell szigorúbb követelményeket támasztani a megkülönböztetőképeség megállapításakor, mint egyéb esetekben. A vizsgált ügyben a közönségnek bizonyos értelmezési és

gondolkozási folyamatra van szüksége ahhoz, hogy eljusson a leíró fogalmi jelleghez az információtechnológia területén. A BPG arra a következtetésre jutott, hogy a szlogentől, amely még rímel is, nem tagadható meg az eredetiség és a lényegre törés. A BPG azonban azt is megállapította, hogy az információtechnológiai szektorban a lajstromoztatni kívánt szlogent más vállalatok már széles körben használják, aminek következtében az már elvesztette megkülönböztetőképességét.

H) A DPMA elutasította az NDK „Ampelmännchen”-jének (a közlekedési lámpákban zöld színnél az áthaladást engedélyező, piros színnél azt tiltó „irányjelző emberke”) a lajstromozását a 16. áruosztályba tartozó nyomtatott árukra, különösen magazinokra, újságokra, könyvekre, valamint oktatási anyagokra, a védjegy törvény 8. § II. cikkére hivatkozva. A bejelentő a BPG-nél nyújtott be fellebbezést.

A BPG nem értett egyet a DPMA elutasításával az alábbi okok miatt.

A nem lajstromozhatóság feltétlen okai a védjegy törvény 8. § II. cikk 6. vagy 7. pontja alapján nem képezhetnek akadályt, mert az NDK gyalogosok számára szolgáló irányjelző emberkéje általános közlekedési jelként nem volt sem nemzeti jelkép, sem bizonylati védjegy.

Az irányjelző emberke a védjegy törvény 8. § II. cikk 3. pontja szerint osztályozási védjegynek sem tekinthető, amely általánossá vált volna a közbeszédben vagy a 16. áruosztály áruinak megjelölésére.

A védjegy törvény 8. § II. cikk 1. pontja szerinti megkülönböztetőképesség hiánya sem róható fel az irányjelző emberkének, mert nem foglal magában semmiféle leíró fogalmi tartalmat.

A védjegy törvény 8. § II. cikk 5. pontjába sem ütközik az irányjelző emberke a 16. áruosztály áruival, mert nem ütközik közrendbe vagy közerkölcsbe.

A DPMA által elutasított védjegy lajstromozására vonatkozó igény a bejelentő részéről a védjegy törvény 8. § II. cikk 10. pontja alapján nem mondható rosszhiszeműnek, mert egy készleten levő védjegy felhasználása a saját üzlet előmozdítása érdekében megengedhető.

Olaszország

A csehországi Budejovicében 1895-ben alapított *Budvar* sörfőzde, cseh nevén Budejovický Budvar (BB) a világ számos országában pereskedik a BUDWEISER védjegy tulajdonjogáért az amerikai *Anheuser-Busch InBev* (ABI) sörgyártó vállalattal. A legutolsó döntést a Milánói Fellebbezési Bíróság hozta 2013. október 8-án, és ebben a cseh vállalatnak kedvezve megtiltotta az amerikai cégnek a BUDWEISER védjegy olaszországi használatát. Egyúttal több mint tíz év után visszaállította a cseh versenytárs Budějovický Budvar védjegyének érvényességét.

Az olaszországi Budweiser-vita 1985-ben kezdődött, de perre csak 2001-ben került sor, amikor az ABI felszólította a BB-t, hogy szüntesse meg a BUD és a BUDWEISER szó használatát az Olaszországban eladott sörökkel kapcsolatban.

2002-ben az ABI kérelmezte a „Budweiser” elem törlését a BB védjegyeiből az olasz lajstromban, amikor a BB ilyen elemet tartalmazó címkével kezdte Olaszországban forgalmazni söröspalackjait.

A vita a BB-re kedvezően alakult, amikor az olasz Legfelsőbb Bíróság 2013 szeptemberében hozott döntése megállapította, hogy a közönség számára ismert földrajzi nevek ugyanolyan oltalmat élveznek, mint a védjegyek. A Legfelsőbb Bíróság döntése azt is leszögezte, hogy a cseh Budějovice város hagyományos német neve „Budweis”, ezért az Egyesült Államokban készített Budweiser sör földrajzi eredete megtévesztő a vásárlóközönség számára. Ennek alapján a Legfelsőbb Bíróság hatálytalanította a Római Fellebbezési Bíróság döntését. Ezért ennek az utóbbi bíróságnak meg kell erősítenie a Legfelsőbb Bíróság döntését. Ezt követően az ABI BUDWEISER védjegyét érvénytelennek kell tekinteni, és az ABI-nak meg kell szüntetnie Olaszországban a BUDWEISER sör árusítását.

Az ABI még megkísérelheti bizonyítani, hogy az olasz fogyasztókat valójában nem téveszti meg a BUDWEISER védjegy földrajzi eredete, de egy ilyen kísérletnek kevés reménye van a sikerre.

A cseh vállalat szerint az utóbbi évtizedben a két vállalat 173 perben állt szemben egymással, és a perek közül 120-at ő nyert meg.

Spanyolország

A) A Spanyol Legfelsőbb Bíróság 2013. július 2-án kelt döntése törölte a MAESTRO védjegyet a 33. áruosztályban lajstromozott összes termékre, kivéve az „orujo” termékeket, amelyekkel kapcsolatban a védjegyet ténylegesen használták. Az „orujo” egy különleges típusú, erősen alkoholos likőr, amelyet szőlő és gyógynövények sajtolt levének desztillálásával állítanak elő.

Az ügy háttere, hogy a mexikói *Maestro Tequilero, SA de CV* (Tequilero), amely tequilát és annak származékait forgalmaz, a BPHH-nál kérelmezte a MAESTRO védjegy lajstromozását a 32. és 33. áruosztályban tequilával kapcsolatos árukra. A védjegybejelentést a BPHH

elutasította, mert a spanyol *Destilerías Carthago, SAL* (Carthago) felszólalt a 33. áruosztályban borokra és likőrökre lajstromozott saját MAESTRO védjegye alapján. A felszólalási eljárás alatt a Carthagónak bizonyítania kellett védjegye használatát, azonban erre vonatkozó bizonyítékot csupán „orujo” termékekre tudott szolgáltatni. Ezt a BPHH elegendőnek találta ahhoz, hogy elutasítsa a Tequilero védjegybejelentéseit.

E döntés ellen a Tequilero fellebbezést nyújtott be a spanyol védjegy törvény 39., 55., 58. és 60. cikke alapján, amelyek egy védjegy használatának kötelezettségét és a használat hiányának következményeit szabályozzák. A Tequilero különösen azzal érvelt, hogy a MAESTRO védjegyet nem használták azokkal az árukkal kapcsolatban, amelyekre lajstromozták, és ezért a védjegyet törölni kell az összes lajstromozott áruval kapcsolatban, kivéve az „orujo” termékeket.

Az elsőfokú és a fellebbezési bíróság is elutasította a fellebbezési kérelmet; az utóbbi különösen azért, mert feltételezte, hogy a hatályos védjegy törvény nem tartalmazza azt az elvet, amely szerint egy védjegy használata bizonyos árukra vagy szolgáltatásokra arra szolgál, hogy bizonyítsa az áruk használatát a nemzetközi Nizzai Osztályozási Rendszer azonos osztályában, amit a korábbi védjegy törvény előírt. Ennek ellenére a fellebbezési bíróság paradox módon azzal érvelt, hogy azok az áruk, amelyekkel kapcsolatban a védjegyet lajstromozták, a tequilával azonos áruosztályba tartoztak, és ez a védjegyek hasonlóságával együtt a fogyasztók számára az összetévesztés valószínűségét okozhatja.

A Tequilero a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezett, azzal érvelve, hogy a fellebbezési bíróság valójában a visszavont védjegy törvényben lefektetett tág rendszert alkalmazta anélkül, hogy figyelembe vette volna azokat a változásokat, amelyek a hatályos védjegy törvény 60. cikkének a beiktatása folytán jöttek létre, és amelyek következtében lehetőség van egy védjegy részleges érvénytelenítésére és törlésére.

Döntésében a Legfelsőbb Bíróság elismerte, hogy a fellebbezési bíróság kiterjesztette a részleges használat hatását olyan termékekre, amelyek hasonlítanak a MAESTRO védjeggyel kapcsolatban használtakhoz. A döntés szerint a fellebbezési bíróság nem vette figyelembe, hogy az előző védjegy törvényben megalapozott engedékeny rendszert egy olyan rendszerrel helyettesítették, amely kedvezőbb a védjegy versenyfunkciójára nézve, és nagyobb összhangban van azokkal az európai uniós rendelkezésekkel, amelyeket a hatályos védjegy törvény figyelembe vesz, és amelyek szerint egy védjegy törlésének kimondása használat hiánya miatt kivétel nélkül minden árura és szolgáltatásra vonatkozik, amelyeket a tulajdonos vagy egy jogosult harmadik fél nem használt ténylegesen.

A Legfelsőbb Bíróság hivatkozott az Európai Unió Bíróságának 2012. június 19-i *IP Translator*-döntésére, amely rámutatott a világosság és pontosság fontosságára azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak az azonosításakor, amelyekre védjegyoltalmat kérnek, azzal kapcsolatban, hogy szükség van egy védjegy eredetjelző funkciójának a figyelembevételére.

Ilyen vonatkozásban a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a világosság és pontosság követelménye megkönnyíti a hatályos rendelkezések helyes alkalmazását anélkül, hogy egy-

részt lényegesen korlátozná a védjegy által biztosított oltalmat, másrészt azonban mindig tekintetbe véve, hogy egy védjegy lajstromozásának célja, hogy lehetővé tegye mind a vállalatok, mind a hatóságok számára a védjegy által nyújtott oltalom mértékének csupán ezen az alapon történő meghatározását.

Ezért, alkalmazva a világosság és pontosság követelményét, és figyelembe véve azt a tény, hogy a Carthago a MAESTRO védjegyet csupán nagyon sajátos termékekre használta, arra a következtetésre jutott, hogy Tequilero fellebbezését figyelembe kell venni, és a MAESTRO védjegyet az összes termékre törölte, kivéve az „orujo” termékeket.

B) A *Cointreau SA* (Cointreau) által a *Vidrierías Masip SA* (Masip), a *Destilleries La Vallesana SA* (Vallesana) és a *Licores Deva SA* (Deva) ellen folytatott eljárásban a Barcelonai Fellebbezési Bíróság (BFB) 2013. július 16-án kelt döntésében hatálytalanította a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság (BKB) döntését, és megállapította, hogy az alperesek bitorolták a Cointreau háromdimenziós nemzetközi védjegyet, amely a Cointreau likőrösüveg alakját védi.

Az ügy háttere, hogy a Cointreau 2008. január 25-én a BKB-nál pert indított a Masip, Vallesana és a Deva ellen az 553 499 számú nemzetközi védjegy bitorlása miatt; ezt a védjegyet a 32. és a 33. áruosztályban lajstromozták, és lajstromozási kérelmét 1990. május 16-án nyújtották be, az 1989. december 21-i francia elsőbbséget igényelve. A védjegy egy négyzet alapú palackra vonatkozik ferdén levágott éllel, címke és minden egyéb elem nélkül.

A perindítás indítékai a következők voltak:

- lényegileg azonos palackok gyártása és szállítása likörgyártóknak a Masip által;
- a Masip által gyártott palackok használata a Vallesana által narancsízű likőrjének csomagolására és forgalmazására; és
- a Vallesana által előállított narancslikőr forgalmazása a Deva által a Masip által gyártott palackokban.

2010. április 8-án a Masip, a Vallesana és a Deva pert indított a Cointreau ellen, azt állítva többek között, hogy az 553 499 számú nemzetközi védjegy érvénytelen, és lejárt. A pereket egyesítették a BKB előtt folyamatban levő perrel. Az alperesek főleg az alábbi érvek alapján kérték a nemzetközi védjegy érvénytelenségének és lejáratának kimondását.

– Az 553 499 számú nemzetközi védjegy által védett alakú palackokat a Vallesana, a Deva és egyéb, narancslikőrt és más szeszes italokat gyártó társaságok az elsőbbségi időpont előtt használták, és az ilyen palackok a narancsízű likőrök szokásos csomagolásává váltak a védjegy bejelentési napja előtt.

– A nemzetközi védjegyet nem használták a nemzetközi lajstromozásnak megfelelően, mert a Cointreau sohasem forgalmazta likőrét meztelen palackban (vagyis címkék és egyéb elemek nélkül).

A BKB 2012. április 10-én helyt adott az alperesek fő kérelmeinek, megsemmisítette az 553 499 számú nemzetközi védjegyet, és elutasította a Cointreau védjegybitorlási keresetét.

A BKB döntése ellen a Cointreau fellebbezést nyújtott be a BFB-nél, amely helyt adott a keresetnek. Döntésének fő pontjai a következők.

– Az 553 499 számú nemzetközi védjegy által védett „meztelen palack” megkülönböztető-képességét és jól ismert jellegét a Cointreau alapozta meg saját jeleként, és megalapozatlan a Vallessana és a Deva azon állítása, hogy a Cointreau nemzetközi védjegyének benyújtása előtt már szokásos csomagolási móddá vált az ilyen típusú termékek (narancslikőr) csomagolására a Cointreau által lajstromoztatott palack. Ezért a nemzetközi védjegy érvénytelenítésére irányuló kérelem nem megalapozott.

– A lajstromozott palacknak a Cointreau általi használata egyéb elemekkel vagy a Cointreau által birtokolt egyéb védjegyekkel együtt a nemzetközi védjegy használatát képezte. Viszont az 553 499 számú nemzetközi védjegyet az alkoholmentes italokra vonatkozó 32. áruosztályban nem használták, hanem csupán az alkoholos italokra vonatkozó 33. áruosztályban. Ezért a BFB a védjegyet a 32. áruosztályban lejártnak mondta ki.

– Az 553 499 számú nemzetközi védjegy jól ismert jellegét bizonyították. Ezért a vitatott palack alperesek általi használata a Cointreau védjegye jól ismert jellegének tisztességtelen előnyszerzés céljából való használatát jelenti. Ennek alapján a bíróság kimondta, hogy az alperesek bitorolták az 553 499 számú nemzetközi védjegyet.

A BFB elrendelte, hogy az alperesek szüntessék meg a bitorló cselekedeteket; tartózkodjanak a Cointreau nemzetközi védjegye által védett alakú palackok használatától, és a piacról hívják vissza és semmisítsék meg az ilyen palackokat, valamint az azokra utaló katalógusokat vagy egyéb hirdetési anyagokat.

Svájc

A szabadalmak és védjegyek oltalma 2014. január 1-jétől kezdve drágább lett Svájcban.

A szabadalmak megújítási illetéke a szabadalom élettartama alatt fokozatosan emelkedik. A megújítási illeték az oltalom negyedik évétől (korábban az ötödik évétől) kezdve 100 CHF-nél indul, és minden további évben 50 CHF-fel növekszik. A megnövelt illetékek a 2011. január 1-jétől kezdve lajstromozott szabadalmakra vonatkoznak.

A védjegyek megújítási illetéke 550 CHF-ről 700 CHF-re emelkedett. A Madridi Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi védjegylajstromozásoknál Svájc megjelölésének egyéni illetéke 350 CHF-ről 450 CHF-re növekedett. A Madridi Jegyzőkönyv szerinti megújítás költsége 350 CHF-ről 500 CHF-re nőtt. A megnövelt illetékek a 2014. január 1-jétől kezdve megújított valamennyi védjegylajstromozásra érvényesek.

Svédország

A Svéd Fellebbezési Bíróság (SFB) 2013. szeptember 16-i döntésével megvonta a *Kraft Foods Sverige Intellectual Property AB* (Kraft) svédországi ábrás védjegyét, valamint a *Mars Incorporated* (Mars) svédországi ábrás védjegyét.

Az ügy előzménye, hogy a Kraft a két vállalat közötti vitát követően pert indított a Mars ellen, kérve a Mars nemzeti *mm&mm* védjegyének megvonását. A kereset alapjaként a Kraft a saját nemzeti *mm* védjegyének lajstromozására hivatkozott és arra, hogy összetévesztés kockázata áll fenn. A Mars ellenkérelmében a Kraft *mm* nemzeti védjegyének megvonását kérte tényleges használat hiánya miatt.

Az SFB először az ellenkérelmet vizsgálta, és megállapította, hogy egy lajstromozott védjegytől eltérő védjegy alapján csak korlátozottan lehet tényleges használatra hivatkozni. A Kraft lajstromozott ábrás védjegye három elemből: egy „m” betűből és mindkét oldalán egy vonalsorból állt. Minthogy a védjegyet a vonalsorok nélkül használták, az SFB azon a véleményen volt, hogy az eltérés mértéke folytán a védjegy használatát nem lehet a lajstromozott védjegy tényleges használatának tekinteni. Ezért az SFB megvonta az *mm* védjegy lajstromozását.

Minthogy az *mm* védjegy lajstromozását megvonták, a főkérelem attól függött, hogy a Kraftnak volt-e a piacon megalapozott kizárólagos joga abban az időpontban, amikor a Mars 1996-ban benyújtotta kérelmét az *mm&mm* védjegy lajstromozása iránt. Az eladási számok és a piac áttekintése alapján az SFB megállapította, hogy erre a kérdésre igenlő választ lehet adni. A bíróság azonban azt is megállapította, hogy a két védjegy között fennállt az összetévesztés veszélye, és így fennállt az elutasítás oka is, amikor 1996-ban a Mars benyújtotta védjegybejelentését. Ezért az SFB megvonta az *mm&mm* ábrás védjegy lajstromozását is.

A döntés ellen a Mars fellebbezett, és a Legfelsőbb Bíróságnak először el kell döntenie, hogy engedélyezze-e a fellebbezést.

Tajvan

Tajvan 2013. július 10-én gazdasági együttműködési szerződést kötött Új-Zélanddal, amelynek keretében külön kitértek az iparjogvédelmi együttműködésre, különösen a szabadalmak és a védjegyek területén.

Törökország

Törökországban az elmúlt öt évben a szabadalmi és a használatiminta-bejelentések száma átlagosan 15% és 20% közötti mértékben növekedett. A használatiminta-bejelentések száma 15 387 volt, ami az összes szabadalmi és használatiminta-bejelentés számának mintegy 32%-át tette ki. 2012-ben a Törökországban érvényesített európai szabadalmi bejelentések száma 7056 volt, ami 2011-hez viszonyítva közelítőleg 15%-os növekedésnek felel meg. A török kormány növelni kívánja a szellemitulajdon-védelmi bejelentések számát, és ennek érdekében az iparjogvédelmi törvények módosítását jelentette be, amelyek azonban a hatályos rendelet törvényekhez hasonlóan továbbra is csak ilyen minőségben szabályozzák a szellemitulajdon-védelmet.

Az alábbiakban a török szabadalmi törvényre vonatkozó rendelet tervezetét ismertetjük, amely a használati mintákról is rendelkezik. Az új törvényerejű rendelet hatálybalépésének az időpontját még nem közölték.

Az új törvényerejű rendelet 35 régi cikkelyt módosít és 20-at töröl, így a módosított szabadalmi rendszer részben a hatályos törvényerejű rendeleten és részben a parlament által jóváhagyandó új szabályozáson alapszik.

Az új törvény teljesen eltörli a közvetett bitorlást.

Az új szabályozás alapján be fogják vezetni az engedélyezés utáni felszólalást, összhangban az Európai Szabadalmi Egyezmény szerinti szabályozással, azonban a felszólalási határidő csak hat hónap lesz. A felszólalás lehetősége csupán nemzeti bejelentésekre vonatkozik majd, vagyis a Törökországra érvényesített európai szabadalmak ellen csak az Európai Szabadalmi Hivatal előtt lehet majd felszólalni.

Az új rendelkezés módosítja a technika állásának meghatározását. Ebbe a körbe az írott vagy szóbeli közlés, használat vagy bármilyen egyéb úton a szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontja előtt a köz számára hozzáférhető információ, dokumentumok és adatok tartoznak, ami alapvetően egyezik az Európai Szabadalmi Egyezmény 52. cikkében foglaltakkal, ahol azonban a „minden, ami hozzáférhető” kifejezés található a „hozzáférhető információ, dokumentumok és adatok” helyett.

A törvényjavaslat módosítja a szabadalmazható biotechnológiai találmányokra és a nem szabadalmazható anyagokra és találmányokra vonatkozó rendelkezéseket. Ennek megfelelően nem szabadalmazhatók a következő találmányok, ha kereskedelmi felhasználásuk közrendbe vagy közérkölcsebe ütközik:

- növény- és állatfajták, valamint növények és állatok előállítására szolgáló, lényegileg biológiai eljárások;
- az emberi vagy állati testen végzett sebészeti vagy gyógyászati eljárások és diagnosztikai módszerek; és
- kialakulásának és fejlődésének különböző szakaszaiban az emberi test, valamint az emberi test elemeinek egyszerű felfedezése, ideértve a génszekvenciákat vagy a részleges génszekvenciákat.

A következő biológiai találmányokat nem tekintik szabadalmazhatónak:

- emberi lények klónozási eljárásai;
- emberi lények genetikai azonosságát meghatározó csíravonal módosítására szolgáló eljárások;
- humán embriók felhasználása ipari vagy kereskedelmi célokra; és
- állatok genetikai azonosságát módosító eljárások, amelyek valószínűleg szenvedést okoznak az állatnak anélkül, hogy lényeges orvosi hasznot hoznának az emberiségnek vagy az állatoknak.

A törvénytervezet azokat a biológiai találmányokat is felsorolja, amelyek szabadalmazhatók. Ilyenek például az olyan biológiai anyagokra vonatkozó találmányok, amelyeket elkülönítenek természetes környezetüktől.

Végül szabadalmazható találmányt képeznek az új törvénytervezet szerint az olyan elemek, amelyeket az emberi testből elkülönítenek vagy egyéb módon hoznak létre műszaki eszközökkel, ideértve egy gén szekvenciáját vagy részleges szekvenciáját még akkor is, ha ennek az elemnek a szerkezete azonos egy természetes elemével.

A halasztott vizsgálatot még 1995-ben bevezették. A török szabadalmi törvény lehetővé teszi

- a rövid oltalmi idejű szabadalmat hét év oltalmi idővel,
- a teljes szabadalmat húsz év oltalmi idővel; és
- a használati mintát tíz év oltalmi idővel.

Ezek az oltalmi formák nem változnak. A törvénytervezet szerint használati mintát nem engedélyeznek:

- biotechnológiai találmányokra;
- vegyi eljárásokra és ilyen eljárásokkal kapott termékekre, valamint kémiai termékekre;

vagy

– ilyen eljárásokkal kapott gyógyászati eljárásokra és termékekre, valamint gyógyászati termékekre.

A törvénytervezet bevezeti a kötelező újdonságvizsgálatot a használatiminta-bejelentésekre, ahol a bejelentő módosításokat nyújthat be a kutatási jelentésre adott válaszában.

A törvénytervezet megszünteti a szabadalmasok azon kötelezettségét, hogy hivatalos igazolással kellett bizonyítaniuk találmányuk használatát, vagyis megszűnik a szabadalmak használatának kötelezettsége.